Ročník 1927. 271

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 22. Vydána dne 22. dubna 1927.

Obsah: **40.** Mezinárodní úmluva o zjednodušení celních formalit.

40.

Mezinárodní úmluva
o zjednodušení celních formalit.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
NĚMECKA, RAKOUSKA, BELGIE, BRAZILIE, BRITSKÉ ŘÍŠE
(SE SOUSTÁTÍM AUSTRALSKÝM, JIHOAFRICKOU UNIÍ, NOVÝM
ZÉLANDEM A INDIÍ), BULHARSKA, CHILE, ČÍNY, DÁNSKA, EGYPTA,
ŠPANĚLSKA, FINSKA, FRANCIE, ŘECKA, MAĎARSKA, ITALIE, JAPONSKA,
LITVY, LUCEMBURSKA, PROTEKTORÁTU REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ
V MAROKU, NORSKA, PARAGUAYE, NIZOZEMÍ, POLSKA, PORTUGALSKA,
RUMUNSKA, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, SIAMU,
ŠVÉDSKA, ŠVÝCARSKA, VLADAŘSTVÍ TUNISU (FRANCOUZSKÝ
PROTEKTORÁT) A URUGUAYE
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA A PROTOKOL:

Convention internationale[1])

pour la simplification des formalités douanières.

Genève le 3 novembre 1923.

L'ALLEMAGNE, L'AUTRICHE, LA BELGIQUE, LE BRÉSIL, L'EMPIRE BRITANNIQUE (AVEC LE COMMONWEALTH D'AUSTRALIE, L'UNION SUD-AFRICAINE, LA NOUVELLE-ZÉLANDE ET L'INDE), LA BULGARIE, LE CHILI, LA CHINE, LE DANEMARK, L'EGYPTE, L'ESPAGNE, LA FINLANDE, LA FRANCE, LA GRÈCE, LA HONGRIE, L'ITALIE, LE JAPON, LA LITHUANIE, LE LUXEMBOURG, LE PROTECTORAT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE AU MAROC, LA NORVÈGE, LE PARAGUAY, LES PAYS-BAS, LA POLOGNE, LE PORTUGAL, LA ROUMANIE, LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES, LE SIAM, LA SUÈDE, LA SUISSE, LA TCHÉCOSLOVAQUIE, LA RÉGENCE DE TUNIS (PROTECTORAT FRANÇAIS) ET L'URUGUAY,

Désireux d'assurer l'application du principe du traitement équitable du commerce, proclamé à l'article 23 du Pacte de la Société des Nations,

Convaincus qu'en libérant le commerce international du fardeau des formalités douanières ou similaires inutiles, excessives ou arbitraires, ils réaliseraient une étape importante vers l'accomplissement de ce dessein,

Considérant que la meilleure manière d'aboutir à un résultat en cette matière est de recourir à un accord international, fondé sur une juste réciprocité,

Ont décidé de conclure une Convention à cette fin;

En conséquence de quoi les Hautes Parties contractantes ont nommé pour leurs Plénipotentaires, savoir:

[1]) Dépôt des ratifications:
Autriche, 11 septembre 1924;
Belgique, 4 octobre 1924;
Empire britannique, 29 août 1924;
Danemark, 17 mai 1924;
Italie, 13 juin 1924;
Nouvelle-Zélande, 29 août 1924;
Union Sud-Africaine, 29 août 1924.

Cette Convention est entrée en vigueur le 27 novembre 1924, conformément à son article 26.

International convention[1])

Relating to the Simplification of customs formalities.

Geneva, November 3rd, 1923.

GERMANY, AUSTRIA, BELGIUM, BRAZIL, THE BRITISH EMPIRE (WITH THE COMMONWEALTH OF AUSTRALIA, THE UNION OF SOUTH AFRICA, NEW ZEALAND, INDIA), BULGARIA, CHILE, CHINA, DENMARK, EGYPT, SPAIN, FINLAND, FRANCE, GREECE, HUNGARY, ITALY, JAPAN, LITHUANIA, LUXEMBURG, THE PROTECTORATE OF THE FRENCH REPUBLIC IN MOROCCO, NORWAY, PARAGUAY, THE NETHERLANDS, POLAND, PORTUGAL, ROUMANIA, THE KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES, SIAM, SWEDEN, SWITZERLAND, CZECHOSLOVAKIA, THE REGENCY OF TUNIS (FRENCH PROTECTORATE) AND URUGUAY,

Desiring to give effect to the principle of the equitable treatment of commerce laid down in Article 23 of the Covenant of the League of Nations;

Convinced that the freeing of international commerce from the burden of unnecessary, excessive or arbitrary Customs or other similar formalities would constitute an important step towards the attainment of this aim;

Considering that the best method of achieving their present purpose is by means of an international agreement based on just reciprocity;

Have decided to conclude a Convention for this purpose;

The High Contracting Parties have accordingly appointed as their Plenipotentiaries:

[1]) Deposit of ratifications:
Austria, September 11, 1924;
Belgium, October 4, 1924;
British Empire, August 29, 1924;
Denmark, May 17, 1924;
Italy, June 13, 1924;
New Zealand, August 29, 1924;
Union of South Africa, August 29, 1924.

This convention came into force November 27, 1924, in accordance with its Article 26.

(Překlad.)

Mezinárodní úmluva[1])

o zjednodušení celních formalit.

V Ženevě dne 3. listopadu 1923.

NĚMECKO, RAKOUSKO, BELGIE, BRAZILIE, BRITSKÁ ŘÍŠE (SE SOUSTÁTÍM AUSTRALSKÝM, JIHOAFRICKOU UNIÍ, NOVÝM ZÉLANDEM A INDIÍ), BULHARSKO, CHILE, ČÍNA, DÁNSKO, EGYPT, ŠPANĚLSKO, FINSKO, FRANCIE, ŘECKO, MAĎARSKO, ITALIE, JAPONSKO, LITVA, LUCEMBURSKO, PROTEKTORÁT REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ V MAROKU, NORSKO, PARAGUAY, NIZOZEMSKO, POLSKO, PORTUGALSKO, RUMUNSKO, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, SIAM, ŠVÉDSKO, ŠVÝCARSKO, ČESKOSLOVENSKO, VLADAŘSTVÍ TUNISU (FRANCOUZSKÝ PROTEKTORÁT) A URUGUAY.

Přejíce si uskutečniti zásadu slušného nakládání s obchodem, vyjádřenou v článku 23. paktu Společnosti národů,

jsouce přesvědčeny, že uvolnění mezinárodního obchodu od zbytečných, přehnaných nebo libovolných celních nebo podobných formalit znamenalo by důležitý krok k dosažení tohoto cíle,

uvažujíce, že nejlepší methodou k dosažení přítomného účele jest mezinárodní dohoda založená na spravedlivé vzájemnosti,

vysoké smluvní strany rozhodly se

uzavříti k tomu cíli úmluvu, za kterýmžto účelem ustanovily svými plnomocníky:

---

[1]) Uložení ratifikační listiny:
Rakousko dne 11. září 1924;
Belgie dne 4. října 1924;
Velká Britanie dne 29. srpna 1924;
Dánsko dne 17. května 1924;
Italie dne 13. června 1924;
Nový Zéland dne 29. srpna 1924;
Jihoafrická Unie dne 29. srpna 1924.
Tato úmluva vstoupila v účinnost dne 27. listopadu 1924 dle čl. 26.

Le Président du Reich Allemand:

M. Willy Ernst,

Conseiller ministériel au Ministère des Finances du Reich;

Le Président de la République d'Autriche:

M. E. Pflügl,

Ministre plénipotentiaire, Représentant du Gouvernement fédéral d'Autriche auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Jules Brunet,

Ministre plénipotentiaire, Président du »Bureau international pour la publication des tarifs douaniers«, et

M. Armand L. J. Janssen,

Directeur général des Douanes;

Le Président des Etats-Unis du Brésil:

M. Julio Augusto Barboza Carneiro,

Attaché commercial à l'Ambassade du Brésil près Sa Majesté Britannique;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

Sir **Hubert Llewellyn Smith,**

G. C. B., Conseiller économique du Gouvernement britannique;

Pour le Commonwealth d'Australie:

M. C. A. B. Campion,

Directeur de la Banque du Commonwealth d'Australie à Londres;

Pour l'Union Sud-Africaine:

Sir **Hubert Llewellyn Smith,**

G. C. B., Conseiller économique du Gouvernement britannique;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

L'Honorable Sir **James Allen,**

K. C. B., Haut Commissaire pour la Nouvelle-Zélande dans le Royaume-Uni;

Pour l'Inde:

Le Très Honorable lord **Hardinge of Penshurst,**

K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., Conseiller privé, ancien Vice-Roi, ancien Ambassadeur;

The President of the German Reich:

M. Willy Ernst,

Ministerial Counsellor at the Ministry for Finance of the Reich;

The President of the Austrian Republic:

M. E. Pflügl,

Resident Minister, Representative of the Austrian Federal Government accredited to the League of Nations;

His Majesty the King of the Belgians:

M. Jules Brunet,

Minister Plenipotentiary, President of the „Bureau international pour la publication des tarifs douaniers", and

M. Armand L. J. Janssen,

Director-General of Customs;

The President of the United States of Brazil:

M. Julio Augusto Barboza Carneiro,

Commercial Attaché to the Brazilian Embassy in London;

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

Sir **Hubert Llewellyn Smith,**

G. C. B., Economic Adviser to the British Government;

For the Commonwealth of Australia:

M. C. A. B. Campion,

Manager of the Commonwealth Bank of Australia in London;

For the Union of South Africa:

Sir **Hubert Llewellyn Smith,**

G. C. B., Economic Adviser to the British Government;

For the Dominion of New Zealand:

The Honourable Sir **James Allen,**

K. C. B., High Commissioner for New Zealand in the United Kingdom;

For India:

The Right Honourable Lord **Hardinge of Penshurst,**

K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., Privy Counsellor, Former Viceroy, former Ambassador;

President Německé říše:

p. **Willy Ernsta,**
ministerského radu v říšském ministerstvu financí;

President republiky Rakouské:

p. **E. Pflügla,**
zplnomocněného ministra, zástupce spolkové vlády rakouské u Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král Belgů:

p. **Jules Bruneta,**
zplnomocněného ministra, presidenta „Bureau international pour la publication des tarifs douaniers", a

p. **Armanda L. J. Janssena,**
generálního ředitele cel;

President Spojených Států Brazilských:

p. **Julia Augusta Barboza Carneiro,**
obchodního přidělence u brazilského velvyslanectví v Londýně;

Jeho Veličenstvo král Spojeného království Velké Británie a Irska a Britských Zámořských Držav, císař Indický:

Sira **Huberta Llewellyna Smitha,** G. C. B.,
národohospodářského poradce britské vlády;

Za Soustátí Australské:

p. **C. A. B. Campiona,**
ředitele „Commonwealth Bank of Australia" v Londýně;

Za Jihoafrickou Unii:

Sira **Huberta Llewellyna Smitha,** G. C. B.,
národohospodářského poradce britské vlády;

Za Dominium Novo-Zélandské:

Ctihodného Sira **Jamesa Allena,** K. C. B.,
Vysokého komisaře Nového Zélandu ve Spojeném Království;

Za Indii:

Velectihodného lorda **Hardingea of Penshurst,**
K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., tajného radu, bývalého místokrále, bývalého velvyslance;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. D. Mikoff,
Chargé d'Affaires à Berne;

Le Président de la République du Chili:

M. Jorge Buchanan,
ancien Sénateur, Conseiller commercial à la Légation du Chili près Sa Majesté Britannique;

Le Président de la République de Chine:

M. J. R. Loutsengtsiang,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. A. Oldenburg,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse, Représentant du Danemark auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Egypte:

M. T. C. Macaulay,
Directeur général des Douanes égyptiennes, et
M. Ahmed Bey Abdel Khalek,
Directeur de la Douane du Caire;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Emilio de Palacios y Fau,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;

Le Président de la République de Finlande:

M. Niilo Mannio,
Secrétaire général du Ministère social;

M. Urho Toivola,
Secrétaire de Légation;

Le Président de la République Française:

M. Ernest Bolley,
Conseiller d'Etat, Directeur général des Douanes au Ministère des Finances;

et, en ce qui concerne le Protectorat de la République française au *Maroc:*

M. Pierre Paul Serra,
Directeur des Douanes chérifiennes;

et, en ce qui concerne la Régence de *Tunis* (Protectorat français):

M. Charles Ode,
Directeur des Douanes tunisiennes;

His Majesty the King of the Bulgarians:

M. D. Mikoff,
Chargé d'Affaires at Berne;

The President of the Republic of Chile:

M. Jorge Buchanan,
Former Senator, Commercial Adviser to the Chilian Legation in London;

The President of the Republic of China:

M. J. R. Loutsengtsiang,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

His Majesty the King of Denmark:

M. A. Oldenburg,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council; Representative of Denmark accredited to the League of Nations;

His Majesty the King of Egypt:

M. T. C. Macaulay,
Director-General of the Egyptian Customs, and
M. Ahmed Bey Abdel Khalek,
Director of the Cairo Customs House;

His Majesty the King of Spain:

M. Emilio de Palacios y Fau,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

The President of the Finnish Republic:

M. Niilo Mannio,
Secretary-General of the Ministry for Social Welfare, and
M. Urho Toivola,
Secretary of Legation;

The President of the French Republic:

M. Ernest Bolley,
Councillor of State, Director-General of Customs in the Ministry of Finance;

and, so far as the Protectorate of the French Republic in *Morocco* is concerned:

M. Pierre Paul Serra,
Director of the Sherifian Customs;

and, so far as the Regency of *Tunis* (French Protectorate) is concerned:

M. Charles Ode,
Director of Tunisian Customs;

Jeho Veličenstvo král Bulharů:

p. **D. Mikoffa,**
chargé d'affaires v Bernu;

President republiky Chilské:

p. **Jorgea Buchanana,**
bývalého senátora, obchodního poradce chilské legace v Londýně;

President republiky Čínské:

p. **J. R. Loutsengtsianga,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Švýcarské Spolkové rady;

Jeho Veličenstvo král Dánský:

p. **A. Oldenburga,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Švýcarské Spolkové rady, zástupce Dánska u Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král Egyptský:

p. **T. C. Macaulaye,**
generálního ředitele egyptských cel, a

p. **Ahmeda Beye Abdela Khaleka,**
ředitele celnice v Kahýře;

Jeho Veličenstvo král Španělský:

p. **Emilia de Palacios y Fau,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Švýcarské Spolkové rady;

President republiky Finské:

p. **Niilo Mannioa,**
generálního tajemníka ministerstva sociální péče, a

p. **Urho Toivola,**
vyslaneckého tajemníka;

President republiky Francouzské:

p. **Ernesta Bolleye,**
státního radu, generálního ředitele cel v ministerstvu financí;

a pokud se týče protektorátu republiky Francouzské v Maroku:

p. **Pierre Paul Serra,**
ředitele šerifských celnic;

a pokud se týče vladařství Tunisu (francouzský protektorát):

p. **Charles Odea,**
ředitele tunisských cel;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. Vasili Colocotronis,
Conseiller de Légation, et

M. Dimitri Capsali,
Secrétaire de première classe au Ministère des Affaires étrangères;

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie:

M. F. de Parcher de Terjekfalva,
Chargé d'affaires à Berne;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Dr. Carlo Pugliesi,
Sous-Directeur général des Douanes;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Yotaro Sugimura,
Sous-Directeur du Bureau impérial japonais de la Société des Nations;

Le Président de la République de Lithuanie:

M. Gaëtan Dobkevicius,
Conseiller de Légation, et

Dr. Petras Karvelis,
Conseiller au Ministère des Finances, du Commerce et de l'Industrie;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

M. Charles Vermaire,
Consul de Luxembourg à Genève;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. le Dr. Fridtjof Nansen,
Professeur à l'Université de Christiania;

Le Président de la République de Paraguay:

Le Dr Ramon V. Caballero,
Chargé d'Affaires à Paris;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. E. Menten,
Chargé d'Affaires, a. i. à Berne, pour le Royaume en Europe; et

M. W. I. Doude van Troostwijk,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse pour les Indes néerlandaises, Surinam et Curaçao;

His Majesty the King of the Hellenes:

M. V. Colocotronis,
Counsellor of Legation, and

M. D. Capsali,
First Secretary of Legation in the Ministry for Foreign Affairs;

His Serene Highness the Governor of Hungary:

M. Felix Parcher de Terjekfalva,
Chargé d'Affaires at Berne;

His Majesty the King of Italy:

Dr. Carlo Pugliesi,
Sub-Director-General of Customs;

His Majesty the Emperor of Japan:

M. Yotaro Sugimura,
Assistant-Director of the Imperial League of Nations Office;

The President of the Lithuanian Republic:

M. Gaëten Dobkevicius,
Counsellor of Legation, and

Dr. Petras Karvelis,
Counsellor in the Ministry of Finance, of Commerce and Industry;

Her Royal Highness the Grand-Duchess of Luxemburg:

M. Ch. Vermaire,
Consul of Luxemburg at Geneva;

His Majesty the King of Norway:

Dr. Fridtjof Nansen,
Professor at the University of Christiania;

The President of the Republic of Paraguay:

Dr. Ramon V. Caballero,
Chargé d'Affaires at Paris;

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

M. E. Menten,
Chargé d'Affaires at Berne, for the Kingdom in Europe, and

M. W. I. Doude van Troostwijk,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council for the Netherlands-Indies, Surinam and Curacao;

Jeho Veličenstvo král Řeků:

p. **Vasilia Colocotronise,**
vyslaneckého radu, a

p. **Dimitria Capsalia,**
tajemníka první třídy v ministerstvu zahraničních věcí;

Jeho Jasná Výsost vladař Maďarska:

p. **F. de Parcher de Terjekfalva,**
chargé d'Affaires v Bernu;

Jeho Veličenstvo král Italský:

Dra **Carlo Pugliesiho,**
generálního místoředitele cel;

Jeho Veličenstvo císař Japonský:

p. **Yotaro Sugimura,**
místoředitele císařského japonského úřadu u Společnosti národů;

President republiky Litevské:

p. **Gaëtana Dobkeviciuse,**
vyslaneckého radu, a

Dra **Petrase Karvelise,**
radu ministerstva financí, obchodu a průmyslu;

Její Královská Výsost velkovévodkyně Lucemburská:

p. **Charles Vermairea,**
lucemburského konsula v Ženevě;

Jeho Veličenstvo král Norský:

p. Dra **Fridtjofa Nansena,**
universitního profesora v Kristianii;

President Republiky Paraguayské:

Dra **Ramona V. Caballeroa,**
chargé d'Affaires v Paříži;

Její Veličenstvo královna Nizozemská:

p. **E. Mentena,**
chargé d'Affaires a. i. v Bernu pro království v Evropě, a

p. **W. I. Doude van Troostwijk,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Švýcarské Spolkové rady pro nizozemskou Indii, Surinam a Curaçao;

Le Président de la République Polonaise:

M. Jan Modzelewski,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;

Le Président de la République de Portugal:

M. A. Bartholomeu Ferreira,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République portugaise près le Conseil Fédéral suisse;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Nicolas Petresco-Comnene,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

M. Radmilo Bouyditch,
Inspecteur des Douanes au Ministère des Finances, et

M. Valdemar Lounatchek,
Secrétaire de la Chambre de Commerce à Zagreb;

Sa Majesté le Roi de Siam:

M. Phya Sanpakitch Preecha,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. K. Hjalmar Branting,
Représentant de la Suède au Conseil de la Société des Nations;

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

M. Samuel Häusermann,
Inspecteur général à la tête de la IIIe Section de la Direction générale des Douanes à Berne, et

M. Emile Ferdinand Leute,
Directeur du VIe arrondissement des Douanes à Genève;

Le Président de la Répuolique Tchécoslovaque:

M. Jan Dvořáček,
Ministre plénipotentiaire et Chef du Département économique au Ministère des Affaires étrangères, et

M. Auguste Schönbach,
Conseiller ministériel au Ministère des Finances;

Le Président de la République d'Uruguay:

M. le Dr D. Enrique E. Buero,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République d'Urugay près le Conseil Fédéral suisse;

The President of the Polish Republic:

M. Jan Modzelewski,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

The President of the Portuguese Republic:

M. A. Bartholomeu Ferreira,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the Portuguese Republic to the Swiss Federal Council;

His Majesty the King of Roumania:

M. Nicolas Petresco-Comnene,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes:

M. Radmilo Bouyditch,
Inspector in the General Customs Administration, and

M. Valdemar Lounatchek,
Secretary of the Zagreb Chamber of Commerce;

His Majesty the King of Siam:

M. Phya Sanpakitch Preecha,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Italy;

His Majesty the King of Sweden:

M. K. Hjalmar Branting,
Representative of Sweden on the Council of the League of Nations;

The Swiss Federal Council:

M. Samuel Häusermann,
Inspector-General in charge of the Third Section in the General Customs Administration at Berne, and

M. Emile Ferdinand Leute,
Director of the Sixt Customs District at Geneva;

The President of the Czechoslovak Republic:

M. Jan Dvořáček,
Minister Plenipotentiary and Head of the Economic Department of the Minister for Foreign Affairs, and

M. Auguste Schönbach,
Ministerial Counsellor in the Ministry of Finance;

The President of the Republic of Uruguay:

Dr. D. Enrique E. Buero,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the Republic of Uruguy to the Swiss Federal Council;

President republiky Polské:

p. **Jana Modzelewskiho,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Švýcarské Spolkové rady;

President Republiky Portugalské:

p. **A. Bartholomeua Ferreira,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Portugalské u Švýcarské Spolkové rady;

Jeho Veličenstvo král Rumunský:

p. **Nicolase Petresco-Comnenea,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Švýcarské Spolkové rady;

Jeho Veličenstvo král Srbů, Chorvatů a Slovinců:

p. **Radmilo Bouyditche,**
inspektora cel v ministerstvu financí, a

p. **Valdemara Lounatchka,**
tajemníka Obchodní komory v Záhřebu;

Jeho Veličenstvo král Siamský:

p. **Phya Sanpakitche Preecha,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Jeho Veličenstva krále Italského;

Jeho Veličenstvo král Švédský:

p. **K. Hjalmara Brantinga,**
zástupce Švédska v Radě Společnosti národů;

Spolková rada Švýcarské konfederace:

p. **Samuela Häusermann-a,**
generálního inspektora a přednostu třetí sekce generálního celního ředitelství v Bernu a

p. **Emila Ferdinanda Leuté-a,**
ředitele VI. celního okrsku v Ženevě;

President republiky Československé:

p. **Jana Dvořáčka,**
zplnomocněného ministra a přednostu národohospodářské sekce ministerstva zahraničních věcí a

p. Dra **Augustina Schönbacha,**
ministerského radu v ministerstvu financí;

President republiky Uruguayské:

p. Dra **D. Enrique E. Buero-a,**
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Uruguayské u Švýcarské Spolkové rady;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Les Etats contractants, en vue d'appliquer entre eux le principe et les stipulations de l'article 23 du Pacte de la Société des Nations en ce qui touche l'équitable traitement du commerce, s'engagent à ne pas entraver leurs relations commerciales par des formalités douanières ou similaires qui seraient excessives, inutiles ou arbitraires.

A cet effet, les Etats contractants s'engagent à poursuivre, par toutes mesures législatives ou administratives appropriées, la revision des dispositions établies par leurs lois ou règlements ou par les ordonnances et instructions de leurs autorités administratives, en ce qui touche les formalités douanières et similaires, afin de les simplifier, de les adapter, de temps à autre, aux besoins des relations commerciales avec l'étranger et d'éviter à celles-ci tout obstacle qui ne serait pas indispensable à la protection des intérêts essentiels du pays.

Article 2.

Les Etats contractants s'engagent à observer strictement le principe du traitement équitable en ce qui concerne les réglementations ou procédures douanières ou similaires, les formalités relatives à la délivrance des licences, les méthodes de vérification ou d'analyse, ou toute autre question visée par la présente convention; et, conformément à ce principe, ils s'interdisent, en ces matières, toute discrimination injuste, dirigée contre le commerce d'un Etat contractant.

Le principe ci-dessus demeure applicable même dans les cas où certains Etats contractants pourraient, conformément à leur législation ou à leurs accords commerciaux, se consentir réciproquement l'octroi de facilités encore plus grandes que celles résultant de la présente Convention.

Article 3.

En raison des sérieux obstacles que mettent au commerce international les prohibitions et restrictions d'importation ou d'exportation, les Etats contractants s'engagent à adopter et à appliquer, dès que les circonstances le leur permettront, toutes les mesures propres à réduire au minimum lesdites prohibitions et restrictions et, dans tous les cas, à prendre, en matière de licences portant dérogation aux prohibitions d'entrée ou de sortie, toutes les dispositions utiles:

Who, after communicating their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article 1.

The Contracting States, with a view to applying between themselves the principle and the stipulations of Article 23 of the Covenant of the League of Nations with regard to the equitable treatment of commerce, undertake that their commercial relations shall not be hindered by excessive, unnecessary or arbitrary Customs or other similar formalities.

The Contracting States therefore undertake to revise, by all appropriate legislative or administrative measures, the provisions affecting Customs or other similar formalities which are prescribed by their laws or by rules, regulations or instructions issued by their administrative authorities, with a view to their simplification and adaptation, from time to time, to the needs of foreign trade and to the avoidance of all hindrance to such trade, except that which is absolutely necessary in order to safeguard the essential interests of the State.

Article 2.

The Contracting States undertake to observe strictly the principle of equitable treatment in respect of Customs or other similar regulations or procedure, formalities of the grant of licences, methods of verification or analysis, and all other matters dealt with in the present Convention, and consequently agree to abstain, in these matters, from any unjust discrimination against the commerce of any Contracting State.

The above principle shall be invariably applied even in cases in which certain Contracting States, in accordance with their legislation or commercial agreements, may reciprocally agree to accord still greater facilities than those resulting from the present Convention.

Article 3.

In view of the grave obstacles to international trade caused by import and export prohibitions and restrictions, the Contracting States undertake to adopt and apply, as soon as circumstances permit, all measures calculated to reduce such prohibitions and restrictions to the smallest number; they undertake in any case, as regards import and export licences, to do everything in their power to ensure:

kteří vyměnivše své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

Článek 1.

Aby uplatnili mezi sebou zásadu a ustanovení čl. 23. paktu Společnosti národů ohledně slušného nakládání s obchodem, zavazují se smluvní státy, že svým obchodním vztahům nebudou činiti překážek přehnanými, zbytečnými, libovolnými celními nebo jinými podobnými formalitami.

Smluvní státy zavazují se tudíž zrevidovati vhodnými zákonodárnými nebo administrativními prostředky opatření týkající se celních a podobných formalit, které jsou stanoveny jich zákony, řády, předpisy nebo instrukcemi vydanými administrativními úřady, aby je zjednodušily a přizpůsobily čas od času potřebám zahraničního obchodu a ušetřily jej všech překážek s výjimkou oněch, jichž je nevyhnutelně zapotřebí k zabezpečení podstatných zájmů země.

Článek 2.

Smluvní státy zavazují se zachovávati přesně zásadu slušného nakládání s obchodem ohledně celních a podobných formalit a řízení, formalit při udělování povolení, method ohledacích nálezů neb analysování, a při všech ostatních věcech, o nichž se jedná v této úmluvě, a v důsledku toho souhlasí zdržeti se v těchto věcech všeho nespravedlivého rozlišování, namířeného proti obchodu jiného smluvního státu.

Shora uvedená zásada má býti uplatňována i v případech, ve kterých by se určité smluvní státy ve shodě se svým zákonodárstvím neb obchodními smlouvami dohodly vzájemně si přiznati větší ulehčení než ona, která vyplývají z této úmluvy.

Článek 3.

Vzhledem k vážným překážkám, jež kladou mezinárodnímu obchodu dovozní a vývozní zákazy a omezení, zavazují se smluvní státy přijmouti a použíti, jakmile to okolnosti dovolí, všech opatření vhodných k omezení těchto zákazů na nejnižší míru a v každém případě učiniti všechna vhodná opatření v otázkách povolení, jež se udělují výjimkou ze zákazů dovozních a vývozních:

a) Pour que les conditions à remplir et les formalités à accomplir à l'effet d'obtenir ces licences soient immédiatement portées, dans la forme la plus claire et la plus précise, à la connaissance du public;

b) Pour que le mode de délivrance de ces titres soit aussi simple et aussi stable que possible;

c) Pour que l'examen des demandes et la remise des licences aux intéressés soient effectués avec la plus grande célérité;

d) Pour que le système de délivrance des licences soit établi de manière à prévenir le trafic de ces titres. A cet effet, les licences, lorsqu'elles sont accordées à des personnes, doivent porter le nom du bénéficiaire et ne doivent pas pouvoir être utilisées par une autre personne;

e) Pour que, en cas de fixation de contingents, les formalités imposées par le pays importateur ne soient pas de nature à empêcher une répartition équitable des quantités de marchandises dont l'importation est autorisée.

Article 4.

Les Etats contractants devront publier, sans retard, tous les règlements visant les formalités douanières et similaires, ainsi que toutes modifications y afférentes, qui n'auraient pas été publiés jusqu'ici, de telle manière que les intéressés puissent en avoir connaissance et éviter ainsi le préjudice qui pourrait résulter de l'application de formalités douanières ignorées d'eux.

Les Etats contractants s'engagent à ce qu'aucune mesure concernant le réglementation douanière ne soit mise en vigueur qui n'ait été portée préalablement à la connaissance du public, soit par le moyen de sa publication au *Journal Officiel* du pays, soit par toute autre voie appropriée de publicité officielle ou privée.

La même obligation de publicité préalable s'applique à tout ce qui touche les tarifs, ainsi que les prohibitions et restrictions d'importation ou d'exportation.

Toutefois, dans des cas de nature exceptionnelle, où la publication préalable risquerait de porter atteinte aux intérêts essentiels du pays, les dispositons des alinéas 2 et 3 ci-dessus perdent leur caractère obligatoire. En de pareils cas, la publication devra cependant coïncider, autant que possible, avec la mise en vigueur de la mesure prise.

(a) That the conditions to be fulfilled and the formalities to be observed in order to obtain such licences should be brought immediately in the clearest and most definite form to the notice of the public;

(b) That the method of issue of the certificates of licences should be as simple and stable as possible;

(c) That the examination of applications and the issue of licences to the applicants should be carried out with the least possible delay;

(d) That the system of issuing licences should be such as to prevent the traffic in licences. With this object, licences, when issued to individuals, should state the name of the holder and should not be capable of being used by any other person;

(e) That, in the event of the fixing of rations, the formalities required by the importing country should not be such as to prevent an equitable allocation of the quantities of goods of which the importation is authorised.

Article 4.

The Contracting States shall publish promtly all regulations relating to Customs and similar formalities and all modifications therein, which have not been already published, in such a manner as to enable persons concerned to become acquainted with them and to avoid the prejudice which might result from the application of Customs formalities of which they are ignorant.

The Contracting States agree that no Customs regulations shall be enforced before such regulations have been published, either in the Official Journal of the country concerned or through some other suitable official or private channel of publicity.

This obligation to publish in advance extends to all matters affecting tariffs and import and export prohibitions or restrictions.

In cases, however, of an exceptional nature, when previous publication would be likely to injure the essential interests of the country, the provisions of the second and third paragraphs of this Article will lose their obligatory force. In such cases, however, publication shall, so far as possible, take place simultaneously with the enforcement of the measure in question.

a) aby podmínky, které mají býti splněny, a formality, které mají býti zachovány za účelem získání oněch povolení, byly ihned uvedeny v obecnou známost v nejjasnější a nejurčitější formě;

b) aby způsob vydávání těchto povolení byl co možná nejjednodušší a nejstálejší;

c) aby zkoumání žádostí a vydávání povolení žadatelům bylo prováděno s největším urychlením;

d) aby systém vydávání povolení byl takový, aby zabráněno bylo obchodování těmito povoleními. Za tím účelem povolení, vydávaná jednotlivcům, mají označovati jméno oprávněného a nemá býti možno, aby jich bylo použito jinou osobou;

e) aby v případě stanovení kontingentů formality požadované dovozním státem nebyly takové povahy, aby překážely rovnoprávnému rozvržení množství zboží, jehož dovoz jest povolen.

Článek 4.

Smluvní státy mají bez odkladu uveřejniti veškerá nařízení, týkající se celních a podobných formalit i všech jejich změn, které dosud nebyly uveřejněny, takovým způsobem, aby umožnily zájemníkům obeznámiti se s nimi a aby bylo zabráněno újmě, která by mohla vzniknouti použitím celních formalit, o nichž by oni neměli vědomosti.

Smluvní státy se zavazují, že neuvedou v platnost žádného opatření, týkajícího se celních předpisů, dříve, než bude uveřejněno, a to buď v úředním listě dotyčné země aneb jakoukoli jinou vhodnou úřední nebo soukromou cestou publikační.

Týž závazek předběžného uveřejnění vztahuje se na všechny věci, týkající se celních tarifů i dovozních a vývozních zákazů a omezení.

Nicméně v případech výjimečné povahy, kde by mohlo předběžné uveřejnění poškoditi podstatné zájmy země, pozbývá ustanovení 2. a 3. odstavce tohoto článku závaznosti. V takových případech má se však uveřejnění státi pokud možno zároveň s uvedením v účinnost dotyčného nařízení.

Article 5.

Chaque Etat contractant qui se trouvera, par des mesures fragmentaires ou des retouches successives, avoir modifié son tarif douanier pour un nombre important d'articles, devra en donner au public une image exacte, en publiant, sous une forme aisément accessible, tous les droits applicables du fait de l'ensemble des dispositions en vigueur.

A cet effet, tous droits à percevoir par les autorités douanières du fait de l'importation ou de l'exportation des marchandises devront être indiqués d'une manière méthodique, qu'il s'agisse de droits de douane, droits accessoires, taxes de consommation, de circulation, de manipulation ou similaires et, en général, de toutes taxes de quelque nature qu'elles soient, étant entendu que l'obligation ci-dessus prévue est limitée aux droits et taxes à percevoir, sur les marchandises importées ou exportées, pour le compte de l'Etat et du fait du dédouanement.

Les charges auxquelles la marchandise est soumise étant ainsi indiquées sans ambiguité, il faudra, en ce qui concerne les taxes de consommation et autres à percevoir pour le compte de l'Etat du fait du dédouanement, signaler si la marchandise étrangère est grevée d'une charge spéciale résultant de ce que, exceptionnellement, ces taxes ne seraient pas imposables aux marchandises du pays d'importation ou ne le seraient que partiellement.

Les Etats contractants s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour donner aux commerçants la possibilité de se procurer des informations officielles concernant les tarifs de douane, et notamment les taux des droits à percevoir sur une marchandise déterminée.

Article 6.

Afin de permettre aux Etats contractants et à leurs ressortissants d'être informés aussi rapidement que possible de toutes les mesures visées aux articles 4 et 5 qui intéressent leur commerce, chaque Etat contractant s'engage à communiquer au représentant diplomatique de chacun des autres Etats, ou à tout autre représentant désigné à cet effet et résidant sur son territoire, toutes publications effectuées en exécution desdits articles, cette communication devant être faite dès la parution et en double exemplaire. Faute d'un représentant diplomatique ou autre, la communication sera faite à l'Etat intéressé par la voie qu'il indiquera à cet effet.

Article 5.

Every Contracting State whose tariff has been modified by successive additions and alterations affecting a considerable number of articles shall publish a complete statement, in an easily accessible form, of all the duties levied as a result of all the measures in force.

For this purpose all duties levied by the Customs authorities by reason of importation or exportation shall be methodically stated, whether they are Customs duties, supplementary charges, taxes on consumption or circulation, charges for handling goods or similar charges, and in general all charges of any description, it being understood that the above obligation is limited to duties or charges which are levied on imported or exported goods on behalf of the State and by reason of clearing goods through the Customs.

The charges to which goods are liable being thus clearly stated, a clear indication shall be given, in the case of taxes on consumption and other taxes levied on behalf of the State by reason of clearing goods through the Customs, whether foreign goods are subject to a special tax owing to the fact that, as an exceptional measure, goods of the country of importation are not or are only partially liable to such taxes.

The Contracting States undertake to take the necessary steps to enable traders to procure official information in regard to Customs tariffs, particularly as to the amount of the charges to which any given class of goods is liable.

Article 6.

In order to enable Contracting States and their nationals to become acquainted as quickly as possible with all the measures referred to in Articles 4 and 5 which affect their trade, each Contracting State undertakes to communicate to the diplomatic representative of each other State, or such other representative residing in its territory as may be designated for the purpose, all publications issued in accordance with the said Articles. Such communication will be made in duplicate and so soon as publication is effected. If no such diplomatic or other representative exists, the communication will be made to the State concerned through such channels as it may designate for the purpose.

Článek 5.

Každý smluvní stát, který měnil částečnými opatřeními nebo postupnými přídavky svůj tarif pro značnější množství druhů zboží, má uveřejniti v lehce přístupné formě úplný výkaz všech ukládaných dávek, jakožto výsledek všech platných opatření.

Za tímto účelem mají býti všechna cla a poplatky vybírané celními úřady uvedeny soustavně, ať jde o celní sazby, vedlejší dávky, daně spotřební neb z obratu, poplatky manipulační nebo podobné a vůbec všechny poplatky jakéhokoliv druhu, při čemž se rozumí, že se tento závazek omezuje na cla a dávky, které jsou ve prospěch státu vybírány při vyclívání ze zboží dováženého neb vyváženého.

Kromě tohoto jasného uvedení dávek, jimž zboží je podrobeno, jest třeba zvláště vyznačiti, zdali je cizozemské zboží při proclívání podrobeno ve prospěch státu zvláštní nějaké dávce spotřební neb jiné, jež výjimečně nepostihuje ani zcela ani částečně zboží tuzemské.

Smluvní státy zavazují se učiniti potřebná opatření, aby umožnily obchodníkům zaopatřiti si úřední informace ohledně celního sazebníku a jmenovitě o výši cel, jimž určitý druh zboží podléhá.

Článek 6.

Aby umožněno bylo smluvním státům a jich příslušníkům seznámiti se co možná nejrychleji se všemi opatřeními, zmíněnými v článku 4. a 5., která se týkají jejich obchodu, zavazuje se každý smluvní stát oznámiti diplomatickému zástupci každého z ostatních států aneb kterémukoliv jinému za tím účelem označenému zástupci, sídlícímu na jeho území, všechny publikace, vydané u provádění uvedených článků. Toto oznámení má býti učiněno dvojmo a ihned po jich uveřejnění. Není-li takového diplomatického neb jiného zástupce, bude oznámení učiněno dotyčnému státu takovou cestou, kterou si pro tento účel určí.

Chaque Etat contractant s'engage, en outre, à faire parvenir en dix exemplaires, dès leur parution, au Secrétariat de la Société des Nations, toutes publications faites en exécution des articles 4 et 5.

Chaque Etat contractant s'engage de même à communiquer en dix exemplaires, dès leur parution, tous les tarifs douaniers ou modifications de tarifs institués par lui au « Bureau international pour la publication des tarifs douaniers » de Bruxelles, chargé par la Convention internationale du 5 juillet 1890 de la traduction et de la publication des tarifs.

Article 7.

Les Etats contractants s'engagent à prendre, tant par le moyen de leur législation que de leur administration, toutes les mesures les plus appropriées pour empêcher l'application arbitraire ou injuste de leurs lois et réglementations, en matière douanière et similaire, ainsi que pour assurer un recours par voie administrative, judiciaire ou arbitrale aux personnes qui auraient été lésées par ces abus.

Toutes mesures de cet ordre qui sont actuellement en vigueur, ou qui seraient prises à l'avenir, devront être publiées dans les conditions prévues aux articles 4 et 5.

Article 8.

Hors le cas où elles pourraient être passibles de prohibition, et pour autant que la présence de la marchandise ne serait pas indispensable à la solution du différend, les marchandises qui font l'objet d'un différend relatif à la tarification, à l'origine, à la provenance ou à la valeur, doivent, à la demande du redevable, être remises immédiatement à sa libre disposition, sans attendre la solution du différend, sous réserve des mesures nécessaires pour sauvegarder les intérêts de l'Etat. Il est entendu que le remboursement des droits consignés ou l'annulation de la soumission souscrite par le déclarant aura lieu dès que sera intervenue la solution du litige, qui devra, en toute hypothèse, être aussi rapide que possible.

Article 9.

En vue de marquer les progrès accomplis en tout ce qui touche la simplification des formalités douanières ou similaires visées aux articles précédents, chacun des Etats contractants devra remettre au Sécrétaire général de

Further, each Contracting State undertakes to forward to the Secretariat of the League of Nations, as soon as they appear, ten copies of all publications issued in accordance with Articles 4 and 5.

Each Contracting State also undertakes to communicate, as soon as they appear, to the "International Office for the publication of Customs Tariffs" at Brussels, which is entrusted by the International Convention of July 5th, 1890, with the translation and publication of such tariffs, ten copies of all Customs tariffs or modifications therein which it may establish.

Article 7.

The Contracting States undertake to take the most appropriate measures by their national legislation and administration both to prevent the arbitrary or unjust application of their laws and regulations with regard to Customs and other similar matters, and to ensure redress by administrative, judicial or arbitral procedure for those who may have been prejudiced by such abuses.

All such measures which are at present in force or which may be taken hereafter shall be published in the manner provided by Articles 4 and 5.

Articles 8.

Apart from cases in which their importation may be prohibited, and unless it is indispensable for the solution of the dispute that they should be produced, goods which form the subject of a dispute as to the application of the Customs tariff or as to their origin, place of departure or value, must, at the request of the declarant, be at once placed at his disposal without waiting for the solution of the dispute, subject, however, to any measures that may be necessary for safeguarding the interests of the State. It is understood that the refund of the amount deposited in respect of duties or the cancellation of the undertaking given by the declarant shall take place immediately upon the solution of the dispute, which must, in any case, be as speedy as possible.

Article 9.

In order to indicate the progress which has been made in all matters relating to the simplification of the Customs and other similar formalities referred to in the preceding Articles, each of the Contracting States shall,

Každý smluvní stát zavazuje se mimo to zaslati sekretariátu Společnosti národů ihned, jakmile vyjdou tiskem, deset výtisků všech publikací vydaných u provádění článku 4. a 5.

Každý smluvní stát zavazuje se rovněž zaslati ihned, jakmile budou vydány tiskem, „Mezinárodnímu ústavu pro publikaci celních tarifů" v Bruselu, který jest pověřen mezinárodní úmluvou z 5. července 1890 překládáním a uveřejňováním těchto tarifů, 10 výtisků všech celních tarifů a jich změn.

Článek 7.

Smluvní státy zavazují se učiniti jak cestou zákonodárnou, tak i administrativní nejvhodnější opatření, aby zabráněno bylo libovolnému neb nespravedlivému provádění jejich zákonů a nařízení v oboru celním a podobném, jakož i dopomoci k právu cestou správní, soudní neb rozhodčí těm, kdož by utrpěli újmu zneužitím těchto zákonů.

Všechna opatření tohoto druhu, která jsou v přítomné době nebo budou později v platnosti, mají býti uveřejňována způsobem, o němž jednají čl. 4. a 5.

Článek 8.

Mimo případy zákazu dovozu a případy, kdy by zadržení zboží bylo nezbytno pro rozřešení sporu, musí zboží, pro něž vznikl spor ohledně použití celního tarifu, ohledně původu, místa odeslání nebo hodnoty, býti na žádost deklarantovu ihned dáno jemu k disposici, aniž by se čekalo na rozřešení sporu, ovšem s výhradou opatření nutných k ochraně zájmů státních. Rozumí se, že vrácení složeného obnosu neb zrušení záruky, dané deklarantem, nastane ihned, jakmile spor bude rozhodnut, což v každém případě musí se státi co možná nejrychleji.

Článek 9.

Aby byl seznán pokrok, který byl učiněn ve všech věcech týkajících se zjednodušení celních a jiných podobných formalit, o nichž jednají předcházející články, má každý smluvní stát během 12 měsíců ode dne, kdy

la Société des Nations, dans les douze mois qui suivront la mise en vigueur en ce qui le concerne, de la présente Convention, un résumé des mesures prises par lui pour assurer ladite simplification.

Des résumés analogues seront fournis dans la suite tous les trois ans et chaque fois que le Conseil de la Société en fera la demande.

Article 10.

Les échantillons et modèles, passibles de droits d'entrée et non frappés de prohibition, importés par les fabricants ou commerçants établis dans l'un quelconque des Etats contractants, soit personnellement, soit par l'intermédiaire de voyageurs de commerce, sont admissibles en franchise provisoire sur le territoire de chacun des Etats contractants, moyennant consignation des droits d'entrée ou engagement cautionné garantissant le paiement éventuel de ces droits.

Pour bénéficier de cette faveur, les fabricants ou commerçants et les voyageurs de commerce doivent se conformer aux lois, règlements et formalités de douane sur la matière édictés par les susdits Etats; ces lois et règlements pourront imposer aux intéressés l'obligation d'une carte de légitimation.

Pour l'application du présent article, sont considérés comme échantillons ou modèles tous objets représentatifs d'une marchandise déterminée sous la double réserve, d'une part, que lesdits objets soient susceptibles d'être dûment identifiés lors de la réexportation, d'autre part, que les objets ainsi importés ne représentent pas des quantités ou valeurs telles que, dans leur ensemble, ils n'auraient plus le caractère usuel d'échantillons.

Les autorités douanières de l'un quelconque des Etats contractants considéreront comme suffisantes, au point de vue de la reconnaissance ultérieure de l'identité des échantillons ou modèles, les marques qui y auront été apposées par la douane d'un autre Etat contractant, à la condition que ces échantillons ou modèles soient accompagnés d'une liste descriptive certifiée par les autorités douanières de ce dernier Etat. Des marques supplémentaires pourront cependant être apposées sur les échantillons ou modèles par la douane du pays d'importation dans tous les cas où celle-ci jugerait ce complément de garantie indispensable pour assurer l'identification des échantillons ou modèles, lors de la réexporta-

within twelve months from the coming into force in its own case of the present Convention, furnish the Secretary-General of the League of Nations with a summary of all the steps which it has taken to effect such simplification.

Similar summaries shall thereafter be furnished every three years and whenever requested by the Council of the League.

Article 10.

Samples and specimens which are liable to import duty, and the importation of which is not prohibited, shall, when imported by manufacturers or traders established in any of the Contracting States, either in person or through the agency of commercial travellers, be temporarily admitted free of duty to the territory of each of the Contracting States, subject to the amount of the import duties being deposited or security being given for payment if necessary.

To obtain this privilege, manufacturers or traders and commercial travellers must comply with the relevant laws, regulations and Customs formalities prescribed by the said States; these laws and regulations may require the parties concerned to be provided with an identity card.

For the purpose of the present Article, all objects representative of a specified category of goods shall be considered as samples or specimens, provided, first, that the said articles are such that they can be duly identified on re-exportation, and secondly, that the articles thus imported are not of such quantity or value that, taken as a whole, they no longer constitute samples in the usual sense.

The Customs authorities of any of the Contracting States shall recognise as sufficient for the future identification of the samples or specimens the marks which have been affixed by the Customs authorities of any other Contracting State, provided that the said samples or specimens are accompanied by a descriptive list certified by the Customs authorities of the latter State. Additional marks may, however, be affixed to the samples or specimens by the Customs authorities of the importing country in all cases in which the latter consider this additional guarantee indispensable for ensuring the identification of the samples or specimens on re-exportation. Except in the latter case, Customs verification shall be confined

tato úmluva nabyla pro něho platnosti, dodati generálnímu tajemníku Společnosti národů úhrnný přehled všech opatření, jež učinil, aby docíleno bylo onoho zjednodušení.

Podobné přehledy budou předkládány po té každé tři roky a kdykoliv o to požádá Rada Společnosti národů.

Článek 10.

Vzorky a modely, které podléhají dovoznímu clu a jichž dovoz není zakázán, dovážené výrobci neb obchodníky, usazenými v kterémkoliv ze smluvních států, ať již jimi osobně neb prostřednictvím obchodních cestujících, budou dočasně propouštěny beze cla na území každého smluvního státu, složí-li se obnos dovozního cla aneb poskytne-li se záruka za jeho případné zaplacení.

Aby dosáhli této výhody, musí výrobci neb obchodníci a obchodní cestující vyhověti příslušným zákonům, nařízením a celním formalitám, předepsaným dotyčnými státy; tyto zákony a nařízení mohou požadovati, aby interesované strany opatřily si legitimace.

Při provádění tohoto článku mají býti považovány za vzorky neb modely veškeré předměty, představující určitý druh zboží, s tou dvojí výhradou, že jednak bude možno zjistiti totožnost uvedených předmětů při zpětném vývozu, jednak, že předměty takto dovážené, posuzovány úhrnem, nepřevyšují ani množstvím, ani cenou obvyklý pojem vzorků.

Celní úřady kteréhokoliv smluvního státu budou uznávati za postačitelné pro další zjišťování totožnosti vzorků neb modelů značky, které byly připevněny celním úřadem některého ze smluvních států, pod podmínkou, že vzorky neb modely jsou doprovázeny popisem, ověřeným celními úřady tohoto státu. Další značky mohou však býti celním úřadem dovážející země připevněny ke vzorkům neb modelům ve všech případech, když by tento úřad považoval tuto dodatečnou záruku za nezbytnou, aby se zajistila totožnost vzorků neb modelů při zpětném vývozu. Vyjímajíc tento poslední případ, omezí se celní ověření na uznání totožnosti vzorků a na stanovení výše cla a dávek, jimž by případně podléhaly.

tion. Hormis ce dernier cas, la vérification douanière consistera simplement à reconnaître l'identité des échantillons et à déterminer le montant des droits et taxes éventuellement exigibles.

Le délai de réexportation est fixé au minimum à six mois, sauf la faculté de prolongation réservée à l'administration douanière du pays d'importation. Passé le délai imparti, le paiement des droits sera exigé sur les échantillons non réexportés.

Le remboursement des droits consignés à l'entrée ou la libération de la caution qui garantit le paiement de ces droits seront effectués sans retard à tous les bureaux situés aux frontières ou à l'intérieur du pays, qui auront reçu les attributions nécessaires à cet effet, et éventuellement sous déduction des droits afférents aux échantillons ou modèles qui ne seraient pas présentés à la réexportation. Les Etats contractants publieront la liste des bureaux auxquels lesdites attributions auront été conférées.

Dans le cas où une carte de légitimation est exigée, celle-ci doit être conforme au modèle annexé au présent article et être délivrée par une autorité agréée à cette fin par l'Etat dans lequel les fabricants ou commerçants ont le siège de leurs affaires. Sous condition de réciprocité, les cartes de légitimation seront exemptées d'un visa consulaire ou autre, sauf dans le cas où un Etat justifierait que des circonstances spéciales ou exceptionnelles l'obligent à l'exiger. Dans ce cas, le coût du visa devra être fixé à un taux aussi minime que possible et ne pourra dépasser le coût de l'émission.

Les Etats contractants se communiqueront, directement, à bref délai, et communiqueront également au Secrétariat de la Société des Nations, la liste des autorités reconnues compétentes pour délivrer les cartes de légitimation.

Jusqu'à l'institution du régime ci-dessus défini, les facilités que les Etats accordent déjà ne seront pas restreintes.

Les dispositions du présent article, sauf celles relatives à la carte de légitimation, sont applicables aux échantillons et modèles qui, passibles de droits d'entrée et non frappés de prohibition, seraient importés par les fabricants, commerçants ou voyageurs de commerce établis dans l'un quelconque des Etats contractants, même si ces fabricants, commerçants ou voyageurs de commerce n'accompagnent pas lesdits échantillons ou modèles.

to identifying the samples and deciding the total duties and charges to which they may eventually be liable.

The period allowed for re-exportation is fixed at not less than six months, subject to prolongation by the Customs administration of the importing country. When the period of grace has expired, duty shall be payable on samples which have not been re-exported.

The refund of duties paid on importation, or the release of the security for payment of these duties, shall be effected without delay at any of the offices situated at the frontier or in the interior of the country which possess the necessary authority, and subject to the deduction of the duties payable on samples or specimens not produced for re-exportation. The Contracting States shall publish a list of the offices on which the said authority has been conferred.

Where identity cards are required, they must conform to the specimen annexed to this Article and be delivered by an authority designated for this purpose by the State in which the manufacturers or traders have their business headquarters. Subject to reciprocity, no consular or other visa shall be required on identity cards, unless a State shows that such a requirement is rendered necessary by special or exceptional circumstances. When a visa is required, its cost shall be as low as possible and shall not exceed the cost of the service.

The Contracting States shall, as soon as possible, communicate direct to each other, and also to the Secretariat of the League of Nations, a list of the authorities recognised as competent to issue identity cards.

Pending the introduction of the system defined above, facilities at present granted by States shall not be curtailed.

The provisions of the present Article, except those referring to identity cards, shall be applicable to samples and specimens which are liable to import duties and the importation of which is not prohibited, when imported by manufacturers, traders or commercial travellers established in any of the Contracting States, even if not accompanied by the said manufacturers, traders, or commercial travellers.

Doba, v níž dovolen zpětný vývoz, stanoví se nejméně na 6 měsíců a může býti prodloužena celní správou země dovozu. Po uplynutí povolené lhůty bude clo vymáháno ze vzorků, které nebyly zpět vyvezeny.

Vrácení cla zaplaceného při dovozu neb osvobození od záruky za zaplacení tohoto cla provedeno bude bez prodlení každým úřadem pohraničním neb vnitrozemským, pokud bude k tomu oprávněn, a to případně po odečtení cla ze vzorků neb modelů, které nebyly zpět vyvezeny. Smluvní státy uveřejní seznam úřadů, jež byly k tomuto úkonu zmocněny.

Požaduje-li se legitimace, musí souhlasiti s formulářem připojeným k tomuto článku a býti vydána úřadem schváleným k tomuto účelu státem, v němž výrobci neb obchodníci mají sídlo svého závodu. Pod podmínkou vzájemnosti nebude požadováno ani konsulární ani jiné visum na legitimacích, leč by stát prokázal, že zvláštní a výjimečné okolnosti jej nutí je požadovati. V tomto případě musí býti příslušné poplatky co nejmenší a nesmějí převyšovati náklady této služby.

Smluvní státy si co nejdříve oznámí přímo navzájem a také sekretariátu Společnosti národů seznam úřadů, oprávněných k vydávání legitimací.

Až do zavedení systému shora popsaného nebudou dosavadní výhody, jež jsou státy již udělovány, omezeny.

Ustanovení tohoto článku, vyjímajíc ustanovení o legitimacích, bude použito při vzorcích a modelech, které podléhají dovoznímu clu a jichž dovoz není zakázán, jsou-li dováženy továrníky, obchodníky neb obchodními cestujícími, kteří mají sídlo v některém ze smluvních států, i když řečené vzorky nebo modely nejsou doprovázeny jmenovanými výrobci, obchodníky neb obchodními cestujícími.

(Modèle)

Nom de l'État
(Autorité de délivrance).

Carte de légitimation pour voyageurs de commerce

valable pendant douze mois à compter de la date de délivrance.

Bon pour ..... N° de la carte ..

Il est certifié par la présente que le porteur de cette carte,

M ..... né à .....

demeurant à ..... rue ..... n° ...

Possède[1]) .....

à .....

sous la raison de commerce .....

.....

(ou) est commis-voyageur au service

{de la maison / des maisons} .....

à .....

qui {possède[1]) / possèdent} .....

sous la raison de commerce .....

Le porteur de cette carte se proposant de recueillir des commandes dans les pays susvisés et de faire des achats pour la (les) maison(s) dont il s'agit, il est certifié que ladite (lesdites) maison(s) est (sont) autorisée(s) à pratiquer son (leurs) industrie(s) et son (leurs) commerce(s) à (....) et y paie(nt) les contributions légales à cet effet.

(....), le ..... 19..

Signature du chef de la (des) maison(s:)

Signalement du porteur:

Age .....

Taille .....

Cheveux .....

Signes particuliers .....

Signature du porteur:

.....

[1]) Indication de la fabrique ou du commerce.

N. B. — On ne doit remplir que la rubrique I du formulaire, lorsqu'il s'agit du chef d'un établissement commercial ou industriel.

(Specimen)

Name of State
(Issuing Office)

Identity card for commercial Travellers.

Valid for twelve months including the day of issue.

Good for..... No. of identity card...

It is hereby certified that the bearer of this card

M. ....., born at.....

living at..... No. ... Street.....

is the owner of[1]).....

at .....

for the purpose of trade.....

.....

(or) is a commercial traveller employed by

{the firm of / the firms of} .....

at .....

which {possess[1]) / possesses} .....

for the purposes of trade.....

The bearer of this card intends to solicit orders in the above-mentioned countries and to make purchases for the firm(s) referred to. It is hereby certified that the said firm(s) is (are) authorised to carry out its (their) business and trade at..... and that it pays (they pay) the taxes, as provided by law, for that purpose.

....., the ..... 19 ....

Signature of the head of the firm(s):

Description of the bearer:

Age .....

Height .....

Hair .....

Special Marks .....

Signature of the bearer:

.....

[1]) State the articles or nature of the trade.

N. B. — The first entry should only be completed for heads of commercial or manufacturing businesses.

(Vzorec.)

Jméno státu.
(Vydávající úřad.)

Legitimace pro obchodní cestující.

Platná na dvanáct měsíců ode dne vydání.

Platí pro.....č. listu....

Tímto se osvědčuje, že majitel tohoto listu

pan....., narozený v.....
bydlící v..... ul..... č.....
má[1]) .....
v .....
pod firmou .....
.....
(nebo) je obchodním cestujícím ve službách
{firmy / firem} .....
v .....
{která má[1]) / které mají} .....
pod firmou .....

Jelikož majitel tohoto listu zamýšlí v zemích výše označených vyhledávati zakázky na zboží a kupovati zboží pro zmíněnou firmu (firmy), osvědčuje se, že jmenovaná(é) firma(y) je(jsou) oprávněna(y) provozovati svou(své) živnost(i) a obchod(y) v..... a platí tam daně za tím účelem zákonem předepsané.

....., ...19..

Podpis šéfa firmy (firem):

Popis majitele:

Věk .....
Postava .....
Vlasy .....
Zvláštní znamení .....

Podpis majitele:

.....

---

[1]) Označení továrny nebo obchodu.

N. B. Rubriku 1. formuláře dlužno vyplniti pouze jde-li o šéfa obchodního nebo průmyslového závodu

Article 11.

Les Etats contractants limiteront dans toute la mesure possible les cas où des certificats d'origine sont exigés.

En conformité avec ce principe, et étant entendu que les administrations douanières conservent leur plein droit de contrôle quant à l'origine réelle des marchandises et, partant, le pouvoir d'exiger, nonobstant la production de certificats, toutes justifications autres qu'elles jugent nécessaires, les Etats contractants acceptent de se conformer aux dispositions suivantes:

1° Les Etats contractants s'appliqueront à rendre aussi simples et équitables que possible la procédure et les formalités relatives à la délivrance et à la reconnaissance des certificats d'origine, et ils porteront à la connaissance du public les cas dans lesquels les certificats sont exigés et les conditions auxquelles ils sont délivrés.

2° Les certificats d'origine peuvent émaner, non seulement des autorités officielles des Etats contractants, mais aussi de tous organismes ayant la compétence et présentant les garanties nécessaires, qui auraient été préablement agréés par chacun des Etats intéressés. Chaque Etat contractant communiquera aussitôt que possible, au Secrétariat de la Société des Nations, la liste des organismes qu'il aura habilités pour la délivrance des certificats d'origine. Chaque Etat se réserve le droit de retirer son agrément à l'un quelconque des organismes ainsi notifiés, s'il constate que cet organisme a émis indûment les dits certificats.

3° Dans le cas où la marchandise ne serait pas importée directement du pays d'origine, mais parviendrait par la voie d'un pays tiers contractant, les administrations douanières admettront les certificats d'origine établis par les organismes qualifiés dudit pays tiers, tout en réservant leur droit de vérifier la recevabilité de pareils certificats au même titre que ceux délivrés par le pays d'origine.

4° Les administrations douanières n'exigeront pas la production du certificat d'origine:

a) Lorsque l'intéressé renonce à réclamer le bénéfice d'un régime dont l'application est subordonnée à la production d'un tel certificat;

Article 11.

The Contracting States shall reduce as far as possible the number of cases in which certificates of origin are required.

In accordance with this principle, and subject to the understanding that the Customs Administrations will retain fully the right of verifying the real origin of goods and consequently also the power to demand, in spite of the production of certificates, any other proof they may deem necessary, the Contracting States agree to comply with the following provisions:

1. The Contracting States shall take steps to render as simple and equitable as possible the procedure and formalities connected with the issue and acceptance of certificates of origin, and they shall bring to the notice of the public the cases in which such certificates are required and the conditions on which they are issued.

2. Certificates of origin may be issued not only by the official authorities of the Contracting States, but also by any other organisations which possess the necessary authority and offer the necessary guarantees and are previously approved for this purpose and each of the States concerned. Each Contracting State shall communicate as soon as possible to the Secretariat of the League of Nations a list of organisations which it has designated for the purpose of delivering certificates of origin. Each State retains the right of withdrawing its approval from any organisation which has been so notified to it, if it is shown that such organisation has issued certificates in an improper manner.

3. In cases where goods are not imported direct from the country of origin, but are forwarded through the territory of a third contracting country, the Customs administrations shall accept the certificates of origin drawn up by the approved organisations of the third contracting country, retaining, however, the right to satisfy themselves that such certificates are in order in the same manner as in the case of certificates issued by the country of origin.

4. The Customs administrations shall not require the production of a certificate of origin:

(a) In cases where the person concerned renounces all claim to the benefit of a régime which depends for application upon the production of such a certificate.

Článek 11.

Smluvní státy omezí co nejvíce možno případy, ve kterých se požadují osvědčení původu.

V souhlasu s touto zásadou a srozuměny s tím, že celní správy podrží plné právo zkoumati skutečný původ zboží a následkem toho také moc požadovati bez ohledu na předložené osvědčení jakýkoli jiný důkaz, který budou pokládati za nutný, smluvní státy souhlasí, že budou zachovávati následující ustanovení:

1. Smluvní státy učiní opatření za účelem co největšího zjednodušení a spravedlivého provádění řízení a formalit spojených s vydáváním a uznáváním osvědčení původu a budou uváděti ve veřejnou známost případy, ve kterých taková osvědčení se požadují a podmínky, za kterých se vydávají.

2. Osvědčení původu mohou býti vydávána nejen oficielními úřady smluvních států, nýbrž i kteroukoli z organisací, jež jsou k tomu oprávněny, skýtají nezbytné záruky a byly dříve k tomu uznány každým z interesovaných států. Každý smluvní stát oznámí co nejdříve sekretariátu Společnosti národů seznam organisací, které pověřil vydáváním osvědčení původu. Každý stát vyhrazuje si právo odvolati svoje uznání, udělené kterékoliv z organisací takto oznámených, zjistí-li, že tato organisace vydávala osvědčení nesprávným způsobem.

3. V případech, kdy zboží se nedováží přímo ze země původu, nýbrž přichází územím třetí smluvní strany, budou celní správy přijímati osvědčení původu, vydané oprávněnými k tomu organisacemi této třetí smluvní země, avšak s výhradou práva přesvědčiti se o správnosti takovýchto osvědčení stejným způsobem, jako o osvědčeních vydávaných zemí původu.

4. Celní správy nebudou požadovati předkládání osvědčení původu:

a) když se zájemník vzdá nároků na výhodu režimu, jehož použití je závislým od předložení takového osvědčení;

b) Lorsque la nature même des marchandises établit incontestablement leur origine et qu'un accord préalable est intervenu à cet égard entre les Etats intéressés;

c) Lorsque la marchandise est accompagnée d'un certificat attestant qu'elle a droit à une appelation régionale, sous la réserve que ce titre ait été délivré par un organisme habilité à cette fin et agréé par l'Etat importateur.

5° Si la législation de leurs pays respectifs n'y fait pas obstacle, les administrations douanières devront, au cas où la réciprocité serait assurée:

a) Affranchir également de la justification d'origine, hors le cas de soupçon d'abus, les importations qui, manifestement, ne présentent pas un caractère commercial ou qui, ayant ce caractère, n'ont qu'une faible valeur;

b) Accepter les certificats d'origine délivrés pour des marchandises dont l'exportation n'aurait pas été immédiatement effectuée, pourvu que l'expédition de ces marchandises ait eu lieu dans un délai fixé à un mois ou à deux mois, selon que le pays d'expédition et le pays de destination sont ou non limitrophes, ces délais étant susceptibles de prolongation, si les raisons invoquées pour expliquer le retard du transport apparaissent suffisantes.

6° Lorsque, pour une raison plausible, l'importateur ne sera pas en mesure de présenter le certificat d'origine lors de l'importation des marchandises, le délai nécessaire pour la production de ce titre pourra lui être accordé aux conditions que les administrations douanières jugeront utiles pour garantir le paiement des droits éventuellement exigibles. Le certificat étant ultérieurement produit, les droits qui auraient été acquittés ou consignés en trop seront remboursés aussitôt que possible.

Il sera tenu compte, pour l'application de la présente disposition, des conditions résultant éventuellement du décompte de contingents.

7° Les certificats pourront être établis, soit dans la langue du pays importateur, soit dans la langue du pays exportateur, la douane du pays d'importation conservant, en cas de doute sur la teneur du document, la faculté d'en réclamer une traduction.

8° Les certificats d'origine seront en principe dispensés du visa consulaire, surtout

(b) When the nature of the goods clearly establishes their origin, and an agreement on this subject has been previously concluded between the States concerned:

(c) When the goods are accompanied by a certificate to the effect that they are entitled to a regional appellation, provided that this certificate has been issued by an organisation designated for this purpose and approved by the importing State.

5. If the law of their respective countries permits, and subject to reciprocity, Customs administrations shall:

(a) Except in cases where abuse is suspected, dispense with proof of origin in regard to imports which are manifestly not of a commercial nature, or which, although of a commercial nature, are of small value;

(b) Accept certificates of origin issued in respect of goods which are not exported immediately, provided that such goods are despatched within a period of either one month or two months, according as the exporting country and the country of destination are or are not contiguous; this period may be extended, provided that the reasons given for the delay in completing the transport of the goods appear satisfactory.

6. When, for any sufficient reason, the importer is unable to produce a certificate of origin when he imports his goods, the Customs authorities may grant him the period of grace necessary for the production of this document, subject to such conditions as they may judge necessary to guarantee the charges which may eventually be payable. Upon the certificate being subsequently produced, the charges which may have been paid, or the amount paid in excess, shall be refunded at the earliest possible moment.

In applying the above provision, such conditions as may result from the exhaustion of the quantities which may be imported under a rationing system shall be taken into account.

7. Certificates may be in either the language of the importing country or the language of the exporting country, the Customs authorities of the importing country retaining the right to demand a translation in case of doubt as to the effect of the document.

8. Certificates of origin shall not in principle require a consular visa, particularly when

b) když sama povaha zboží nepopíratelně určuje jeho původ, a jestliže byla předem o této věci sjednána dohoda mezi dotyčnými státy;

c) když zboží je provázeno osvědčením, které potvrzuje, že zboží má právo na regionální označení původu, s výhradou, že toto osvědčení bylo vydáno organisací ustanovenou k tomu cíli a schválenou státem dovozním.

5. Jestliže tomu nepřekáží zákonodárství dotyčných států a za předpokladu vzájemnosti budou celní správy:

a) osvobozovati rovněž od průkazu původu — kromě případů, kdy je podezření zneužití — dovezené zboží, které zřejmě není obchodní povahy, nebo které — ač povahy obchodní — má jen nepatrnou hodnotu;

b) přijímati osvědčení původu vydaná na zboží, jehož vývoz nemohl býti ihned proveden, s podmínkou, že toto zboží bude vypraveno v době buď jednoho nebo dvou měsíců dle toho, zda země vývozní a země určení sousedí čili nic; tyto lhůty možno prodloužiti, postačují-li důvody udané pro vysvětlení průtahu v dopravě zboží.

6. Jakmile není dovozci z dostatečného důvodu možno předložiti osvědčení původu při dovozu zboží, mohou mu celní úřady poskytnouti lhůtu, potřebnou k předložení tohoto dokladu za podmínek, které uznají vhodnými k záruce cla, které by případně bylo zapraviti. Pakliže bylo osvědčení předloženo dodatečně, bude obnos, kterým bylo clo případně přeplaceno neb zaručeno, navrácen co možno nejdříve.

Při provádění tohoto ustanovení bude přihlíženo k poměrům, které by případně nastaly následkem odpočtu kontingentů.

7. Osvědčení mohou býti buď v jazyce dovozní země nebo v jazyce země vývozní, při čemž si celní úřady dovozní země ponechávají právo požadovati překlad, jakmile by měly o obsahu dokladu pochybnosti.

8. Osvědčení původu nepotřebují zásadně konsulárního visa, zejména pocházejí-li od cel-

quand ils émanent des administrations douanières. Si, dans des cas exceptionnels, le visa consulaire reste exigé, les intéressés peuvent, à leur choix, soumettre les certificats d'origine au visa, soit du consul de leur ressort, soit du consul d'un ressort voisin; le coût du visa devra être aussi réduit que possible et ne pourra dépasser le coût de l'émission, en particulier lorsqu'il s'agit d'envois de faible valeur.

9° Les dispositions du présent article sont applicables à tous documents faisant office de certificats d'origine.

Article 12.

Les documents dits « factures consulaires » ne seront exigibles qu'autant que la production en sera rendue nécessaire, soit pour établir l'origine de la marchandise importée, lorsque l'origine est susceptible d'influer sur les conditions d'admission de la marchandise, soit pour déterminer la valeur de celle-ci, dans le cas de tarifications *ad valorem* pour l'application desquelles la facture commerciale ne serait pas suffisante.

La contexture des factures consulaires sera simplifiée de manière à éviter toutes complications ou difficultés et à faciliter l'établissement de ces titres par le commerce intéressé.

Le coût du visa des factures consulaires ne comportera qu'un droit fixe, qui devra être aussi réduit que possible, et il ne sera pas exigé, pour une même facture, un nombre d'exemplaires supérieur à trois.

Article 13.

Lorsque le régime applicable à une catégorie quelconque de marchandises importées dépend de l'exécution de conditions techniques spéciales, en ce qui touche leur composition, leur degré de pureté, leur qualité, leur état sanitaire, leur zone de production ou d'autres conditions analogues, les Etats contractants s'efforceront de conclure des accords aux termes desquels les certificats délivrés, ainsi que les timbres ou marques apposés dans le pays exportateur pour garantir que les dites conditions sont remplies, seront acceptés, sans que ces marchandises soient soumises à une seconde analyse ou à un nouvel essai dans le pays importateur, sous réserve de garanties spéciales, lorsqu'il y a présomption que les conditions exigées ne sont pas remplies. L'Etat importateur devrait avoir de même toutes garanties en ce qui concerne l'autorité

they originate from the Customs administrations. If, in exceptional cases, a consular visa is required, the persons concerned may at their discretion submit their certificates of origin either to the Consul of their district or to the Consul of a neighbouring district for a visa. The cost of the visa must be as low as possible, and must not exceed the cost of issue, especially in the case of consignments of small value.

9. The provisions of the present Article shall apply to all documents used as certificates of origin.

Article 12.

The documents known as "Consular invoices" will not be required, unless their production is necessary either to establish the origin of the goods imported in cases where the origin may affect the conditions under which the goods are admitted, or to ascertain the value of the latter in the case of an *ad valorem* tariff, for the application of which the commercial invoice would not suffice.

The form of Consular invoices shall be simplified so as to obviate any intricacies or difficulties and to facilitate the drawing up of these documents by the branch of trade concerned.

The cost of a visa for Consular invoices shall be a fixed charge, which should be as low as possible; the number of copies of any single invoice required shall not exceed three.

Article 13.

Where the régime applicable to any class of imported goods depends on the fulfilment of particular technical conditions as to their constitution, purity, quality, sanitary condition, district of production, or other similar matters, the Contracting States will endeavour to conclude agreements under which certificates, stamps or marks given or affixed in the exporting country to guarantee the satisfaction of the said conditions will be accepted without the goods being subjected to a second analysis or other test in the country of importation, subject to special guarantees to be taken where there is a presumption that the required conditions are not fulfilled. The importing State should be afforded every guarantee as to the authorities appointed to issue the certificates and the nature and standard of the tests applied in the exporting country.

ních úřadů. Jestliže se výjimečně konsulární visum požaduje, mohou zájemníci podle své vůle předložiti svá osvědčení původu k vidování buď konsulu svého okresu nebo konsulu okresu sousedního. Výlohy za visa budou co nejnižší a nemohou přesahovati hotové výlohy, zejména při zásilkách nepatrné hodnoty.

9. Ustanovení tohoto článku vztahují se na všechny doklady užívané jako osvědčení původu.

Článek 12.

Doklady zvané „konsulární faktury" nebudou požadovány, leč by jich předložení bylo nutným buď za účelem zjištění původu zboží dováženého v případech, kde by původ mohl míti vliv na podmínky, za kterých se připouští dovoz zboží, nebo za účelem určení hodnoty zboží při clu hodnotném, pro jehož použití obchodní faktura by nestačila.

Forma konsulárních faktur bude zjednodušena tak, aby se zamezily všechny spletitosti nebo obtíže a aby se příslušnému obchodu usnadnilo vyhotovování těchto dokladů.

Výlohy za visa na konsulární faktury budou stanoveny určitým poplatkem, který budiž co nejnižší; k jedné a téže faktuře nebudou se požadovati více než 3 opisy.

Článek 13.

Závisí-li režim, jehož lze použíti na některý druh dováženého zboží, od splnění zvláštních technických podmínek, vztahujících se na jeho složení, čistotu, jakost, zdravotní stav, výrobní území nebo na jiné podobné podmínky, vynasnaží se smluvní státy sjednati dohody, dle kterých budou uznávány osvědčení, známky nebo značky vydávané nebo připojené ve vývozní zemi jako záruka splnění řečených podmínek, aniž by toto zboží bylo podrobováno druhému rozboru nebo jiné zkoušce v zemi dovozní, avšak s výhradou zvláštních záruk, když by vznikla domněnka, že požadované podmínky nejsou splněny. Dovoznímu státu má býti poskytnuta veškerá záruka pokud jde o úřady vydávající osvědčení, jakož i o druh a povahu zkoušek vyžadovaných v zemi vývozní. Vedle toho celní správa dovozního státu měla by též podržeti právo, učiniti

qui délivre les certificats, ainsi que la nature et le caractère des épreuves exigées dans le pays exportateur. D'autre part, l'administration douanière de l'Etat importateur devrait conserver le droit de procéder à une contre analyse toutes les fois qu'elle aurait des raisons particulières d'y recourir.

Pour faciliter la généralisation de tels accords, il serait utile d'y introduire les spécifications ci-après:

a) Méthodes à suivre uniformément par tous les laboratoires chargés de procéder aux analyses ou essais, ces méthodes pouvant être périodiquement revisées à la demande d'un ou de plusieurs Etats parties à ces accords;

b) Nature et caractère des épreuves à pratiquer dans chacun des Etats parties aux dits accords, en ayant soin de déterminer le degré de pureté exigible pour les produits, de façon à ne pas aboutir à une véritable prohibition.

Article 14.

Les Etats contractants examineront les méthodes les plus appropriées pour simplifier et rendre plus uniformes, en même temps que plus équitables, au moyen d'une action, soit individuelle, soit concertée, les formalités afférentes au dédouanement rapide des marchandises, à la visite des bagages des voyageurs, au régime des marchandises en entrepôt, aux taxes de magasinage, et aux autres matières visées à l'annexe au présent article.

Pour l'application du dit article, les Etats contractants envisageront favorablement les recommandations contenues dans cette annexe.

Annexe à l'article 14.

A. — Dédouanement rapide des marchandises.

Organisation et fonctionnement du service.

1. Pour éviter l'engorgement dans certains bureaux frontières, il est désirable que la pratique du dédouanement dans les bureaux ou entrepôts intérieurs soit facilitée, quand les règlements intérieurs, les conditions de transport et la nature des marchandises le permettent.

2. Il est désirable que, hors le cas de soupçon d'abus et sans préjudice des droits que les

The Customs administrations of the importing State should also retain the right to make a second analysis whenever there are special reasons for doing so.

To facilitate the general adoption of such agreements, it would be useful that they should indicate:

(a) The methods to be uniformly adopted by all laboratories appointed to make analyses or other tests, these methods being open to revision from time to time at the request of one or more of the States parties to such agreements;

(b) The nature and standard of the tests to be carried out in each of the States parties to such agreements, due care being taken that the standard of purity required for the various products is fixed in such a way as not to be tantamount to virtual prohibition.

Article 14.

The Contracting States shall consider the most appropriate methods of simplifying and making more uniform and reasonable, whether by means of individual or concerted action, the formalities relating to the rapid passage of goods through the Customs, the examination of travellers' luggage, the system of goods in bond and warehousing charges, and the other matters dealt with in the Annex to this Article.

In giving effect to this Article, the Contracting States will extend favourable consideration to the recommendations contained in that Annex.

Annex to Article 14.

A. — Rapid passage of goods through the Customs.

Organisation and working of the service.

1. In order to avoid congestion at certain frontier Customs Offices, it is desirable that the practice of clearing goods at inland offices or warehouses should be encouraged whenever domestic regulations, transport conditions and the nature of the goods permit of this being done.

2. It is desirable that, unless abuse is suspected, and subject to the rights of States

druhý rozbor, kdykoli by pro to měla zvláštní důvody.

Za účelem zevšeobecnění takových dohod bylo by účelno, aby obsahovaly:

a) methody, jichž by jednotně bylo používáno všemi zkušebnami, ustanovenými k provádění rozborů nebo jiných zkoušek, při čemž by tyto methody mohly býti občasně revidovány na žádost jednoho nebo více států zúčastněných na takových dohodách;

b) povahu a druh zkoušek, jež by se prováděly v každém ze států zúčastněných na takovýchto dohodách, při čemž by bylo pečováno o to, aby požadovaná míra čistoty při různých výrobcích byla určena takovým způsobem, aby to nevedlo ke skutečnému zákazu.

Článek 14.

Smluvní státy budou zkoumati buď samostatně neb společnými akcemi nejpříhodnější methody, jež by vedly k zjednodušení, k větší jednotnosti a zároveň k větší účelnosti formalit, týkajících se rychlého proclení zboží, prohlídky zavazadel cestujících, systému ukládání zboží v celním skladišti, skladních dávek a jiných věcí, jimiž se zabývá přídavek k tomuto článku.

K provedení tohoto článku podrobí smluvní státy blahovolné úvaze doporučení obsazená v tomto přídavku.

Přídavek k článku 14.

A. **Rychlé odbavování zboží.**

Organisace a provádění služby.

1. Aby se předešlo přeplnění určitých pohraničních úřadů, jest žádoucno usnadniti odbavování v úřadech neb skladištích vnitrozemských, když to vnitřní předpisy, dopravní podmínky a povaha zboží dovolují.

2. Vyjímaje případy podezření ze zneužití a s výhradou práv, která náležejí státům dle

Etats tiennent de leur législation, les plombs ou scellés douaniers apposés par un Etat sur des marchandises en transit ou dirigées sur entrepôt soient reconnus et respectés par les autres Etats, sous réserve de la faculté pour ceux-ci de compléter le plombage ou les scellés par l'apposition de nouvelles marques douanières.

Passage des marchandises en douane.

3. Il est désirable que, dans toute la mesure du possible et sans préjudice de la faculté de percevoir des redevances spéciales, les Etats:

a) Facilitent le dédouanement des denrées périssables, en dehors des heures d'ouverture des bureaux et des jours ouvrables;

b) Autorisent, dans les limites de leur législation, le chargement et le déchargement des navires et bateaux, en dehors des jours et heures ordinaires des travaux de la douane.

Facilités accordées au déclarant.

4. Il est désirable que le destinataire soit toujours libre, sous réserve des stipulations de l'article 10 de la Convention de Berne du 14 octobre 1890 sur le transport de marchandises par chemin de fer, amendé par la Convention de Berne du 19 septembre 1906, de déclarer lui-même les marchandises en douane, ou de les faire déclarer par une personne de son choix.

5. Il est désirable — là où le système sera reconnu applicable — qu'il soit adopté un formulaire comportant à la fois la déclaration en douane à remplir par l'intéressé, le certificat de vérification et, lorsque le pays intéressé le juge utile, la quittance du paiement des droits d'entrée.

6. Il est désirable que les Etats s'abstiennent autant que possible d'appliquer des pénalités sévères pour de légères infractions à la procédure ou à la réglementation douanière. En particulier, dans le cas où la production de documents est exigée pour le dédouanement d'une marchandise, s'il a été commis une omission ou une erreur manifestement dénuées de toute intention frauduleuse et facilement réparable, l'amende éventuelle devra être réduite au minimum, de manière à ce qu'étant aussi peu onéreuse que possible, elle n'ait d'autre caractère que celui d'une sanction de principe, c'est-à-dire d'un simple avertissement.

under their own legislation, the lead or other Customs seals affixed by a State to goods which are in transit or on their way to warehouses should be recognised and respected by other States, apart from the right of the latter to affix new Customs marks in addition to the lead or other seals.

Passage of goods through the Customs.

3. It is desirable that the States should, as far as is possible, but without prejudice to their right to levy special charges:

(a) facilitate the clearing of perishable goods outside ordinary office hours and on days other than working days;

(b) authorise, as far as their legislation permits, the lading and unlading of vessels and boats outside the ordinary Customs-House working days and office hours.

Facilities granted to persons declaring goods.

4. It is desirable that the consignee should always be free, except in so far as otherwise provided by Article 10 of the Berne Convention of October 14th, 1890, regarding the Carriage of Goods by Rail, which was amended by the Berne Convention of September 19th, 1906, to declare, in person, goods in a Customs Office, or to cause this declaration to be made by some person designated by him.

5. It is desirable, wherever it is considered that such a system could usefully be employed, to adopt a printed form, including the Customs declaration, to be filled in by the party concerned, the certificate of verification, and, if the country in question regards it as advisable, the receipt for the payment of the import duties.

6. It is desirable that States should refrain, so far as possible, from inflicting severe penalties for trifling infractions of Customs procedure or regulations. In particular, if an act of omission or an error has been committed which is obviously devoid of any fraudulent intent and which can easily be put right, in respect of cases in which the production of documents is required for the clearing of goods through the Customs, any fine which may be imposed should be as small as possible so as to be as little burdensome as possible and to have on character other than that of a formal penalty, i. e. of a simple warning.

jich zákonodárství, jest žádoucno, aby celní olůvka nebo pečeti, přiložené jedním státem na zboží transitní nebo určené do skladiště, byly uznávány a respektovány ostatními státy s tou výhradou, že mohou doplniti plombu nebo pečeť přidáním nových celních známek.

Odbavování zboží celními úřady.

3. Jest žádoucno, aby státy, aniž by se vzdávaly práva vybírati zvláštní poplatky, pokud možno:

a) usnadnily odbavování zboží zkáze podléhajícího i v mimoúředních hodinách a ve dnech, kdy se nepracuje;

b) dovolily v mezích svého zákonodárství nakládání a vykládání lodí a člunů mimo úřední dny a hodiny obvyklé u celních úřadů.

Výhody poskytované deklarantu.

4. Jest žádoucno, aby adresát měl vždy na vůli, s výhradou ustanovení článku 10. bernské konvence ze dne 14. října 1890 o dopravě železniční, doplněné bernskou konvencí ze dne 19. září 1906, prohlašovati zboží u celního úřadu sám, nebo dáti je prohlašovati osobou, kterou si zvolí.

5. Jest žádoucno, aby tam, kde takový systém bude uznán za proveditelný, byl zaveden jediný formulář určený zároveň pro celní prohlášku, kterou by vyplňovala strana, pro celní nález, a uzná-li to dotyčná země účelným, i pro stvrzenku o zaplacení dovozního cla.

6. Jest žádoucno, aby státy neuvalovaly, pokud možno, přísných trestů na nepatrné přestupky celního řízení neb celních předpisů. Zvláště pak v tom případě, kde se vyžaduje předložení listin pro odbavení zboží a stalo se opomenutí neb chyba, která zřejmě vylučuje podvodný úmysl a která může snadno býti opravena, případná pokuta má býti co nejmenší, tak aby byla co možná nejméně tíživá a nebyla jiné povahy, než formální pokuty, t. j. jednoduché výstrahy.

7. Il serait utile d'envisager la possibilité d'employer, pour l'acquittement ou la garantie des droits de douane, des chèques postaux ou des chèques de banque, moyennant la production préalable d'un cautionnement permanent.

8. Il est désirable que les autorités douanières soient, autant que possible, autorisées lorsque l'identité des marchandises peut être établie à leur satisfaction, à rembourser, en cas de réexportation des marchandises, les droits acquittés à leur importation, à condition qu'elles soient restées sans interruption sous le contrôle de la douane. Il est également désirable qu'aucun droit d'exportation ne soit imposé lors de la réexportation de ces marchandises.

9. Il conviendrait de prendre des mesures appropriées pour éviter tout retard dans le dédouanement des catalogues de commerce et autres imprimés du même genre destinés à la réclame, lorsqu'ils sont expédiés par la poste ou emballés avec la marchandise à laquelle ils se rapportent.

10. Il est désirable que, dans le cas où certaines pièces nécessaires aux formalités douanières devraient porter le visa d'un consul ou d'une autre autorité, le bureau chargé du visa s'efforce d'adopter, autant que possible, les heures de service en usage dans les milieux commerciaux de la localité où il se trouve; il est désirable, en outre, que les redevances pour heures supplémentaires, lorsque ces redevances sont perçues, soient limitées à un chiffre aussi raisonnable que possible.

B. — **Visite des bagages des voyageurs.**

11. Il est désirable de voir généraliser autant que possible la pratique de la visite douanière des bagages à main dans les trains à intercirculation complète, soit en cours de route, soit pendant le stationnement des trains en gare-frontière.

12. Il est désirable que la pratique recommandée au N° 11 ci-dessus, en ce qui concerne la visite des bagages des voyageurs, soit, autant que possible, étendue aux voyages maritimes et fluviaux. La visite devrait, dans la mesure du possible, s'effectuer à bord des bateaux, soit en cours de route, lorsque la traversée n'est pas longue, soit à l'arrivée dans le port.

13. Il est désirable que soient affichés dans les locaux de la douane et, autant que possible,

7. Consideration should be given to the possibility of using postal money-orders or cheques, against security of a permanent character, for the payment or guarantee of Customs duties.

8. It is desirable that the Customs authorities should as far as possible be authorised, when the identity of the goods can be established to their satisfaction, to refund on re-exportation of goods the duties paid on their importation, provided that they have remained continuously under the supervision of the Customs authorities. It is also desirable that no export duties should be imposed when such goods are re-exported.

9. Suitable measures should be taken to avoid all delay in the passage through the Customs of commercial catalogues and other printed matter of the same kind intended for advertisement when they are sent by post or packed with the goods to which they refer.

10. It is desirable, in cases in which certain documents necessary for purposes of Customs formalities must bear the visa of a consulate or other authority, that the office which grants the visa should endeavour so far as possible to keep the hours of business which are habitual in the commercial circles of the locality in which such office is situated; it is also desirable that charges for attendances out of office hours, when levied, should be fixed at as reasonable a figure as possible.

B. — **Examination of baggage.**

11. It is desirable that the practice of examining hand baggage in trains consisting entirely of corridor stock, either en route or when the train stops at a frontier station, should if possible be generally applied.

12. It is desirable that the practice recommended in paragraph 11 above as regards the examination of travellers' baggage should, as far as possible, be extended to journeys by sea and on rivers. The examination should, as far as practicable, be carried out on board ship, either during the voyage, when the crossing is not long, or on the ship's arrival in port.

13. It is desirable that notices should be posted on the Customs-House premises and,

7. Bylo by užitečno uvažovati o tom, zda by bylo možno používati šeků poštovních nebo bankovních pro zapravování nebo zajišťování cla, ovšem při předběžném poskytnutí trvalé záruky.

8. Jest žádoucno, aby celní úřady byly pokud možno zmocněny, lze-li totožnost zboží uspokojivě prokázati, vrátiti při zpětném vývozu zboží celní dávky zaplacené při jeho dovozu, s podmínkou, že zboží to bylo neustále pod dozorem celních úřadů. Jest rovněž žádoucno, aby nebyly ukládány žádné vývozní poplatky na takovéto zboží, když se zpět vyváží.

9. Bylo by záhodno učiniti vhodná opatření, aby zamezen byl každý průtah ve vyclívání obchodních katalogů a jiných tiskopisů toho druhu, určených k reklamě, jsou-li zasílány poštou nebo přibaleny ke zboží, na něž se vztahují.

10. Jest žádoucno, aby se úřad pověřený vidováním snažil úřadovati, pokud určité listiny nutné při celních formalitách mají býti opatřeny konsulárním nebo jiným úředním visem, dle možnosti v hodinách obvyklých v obchodních kruzích místa, v němž se nalézá; jest mimo to žádoucno, aby poplatky za úkony v mimoúředních hodinách, jsou-li požadovány, byly omezeny na nejpřiměřenější míru.

B. Prohlídka zavazadel cestujících.

11. Jest žádoucno zevšeobecniti co možná nejvíce celní prohlídky ručních zavazadel ve vlacích s průběžnými vozy, buď za jízdy nebo během zastávky v pohraničním nádraží.

12. Jest žádoucno, aby prakse, doporučovaná v hořejším odstavci 11. pro celní prohlídky ručních zavazadel, byla rozšířena pokud možno na cesty po moři a řekách. Prohlídka měla by býti prováděna, pokud možno, na palubě lodi buď za plavby, není-li cesta dlouhá, nebo v přístavu při přistání lodi.

13. Jest žádoucno, aby na celnicích a pokud možno v železničních vozech a na lodích byly

dans les voitures de chemin de fer et les bateaux, les droits et taxes auxquels sont soumis les principaux objets que le voyageur emporte ordinairement avec lui, ainsi que la nomenclature des articles prohibés.

C. — Régime des marchandises en entrepôts et taxes de magasinage.

14. Il est désirable que les Etats dans lesquels des établissements de cette nature n'existent pas encore créent ou approuvent la création d'entrepôts dits fictifs ou particuliers; ces établissements pourraient être autorisés pour des marchandises qui, en raison de leur nature, réclament des soins spéciaux.

15. Il est désirable que les droits de magasinage dans les entrepôts soient calculés sur une base raisonnable et de telle sorte qu'ils ne dépassent pas, dans la règle, la couverture des frais généraux et la rémunération du capital engagé.

16. Il est désirable que toute personne ayant des marchandises en entrepôt soit autorisée à retirer les marchandises avariées; celles-ci seraient soit détruites en présence de fonctionnaires des douanes, soit renvoyées à l'expéditeur, sans être astreintes au paiement d'aucun droit de douane.

D. — Marchandises figurant au manifeste et non débarquées.

17. Il est désirable que les droits d'entrée ne soient pas exigés pour des marchandises qui, bien qu'elles figurent au manifeste, ne sont pas effectivement introduites dans le pays, toute justification probante devant être fournie à cet égard, soit par le transporteur, soit par le capitaine, dans le délai imparti par l'administration douanière.

E. — Coopération des services.

18. Il est désirable de développer l'institution des gares internationales et de réaliser la coopération effective des divers services nationaux qui y sont installés.

Il y aurait lieu également d'établir, autant que possible, la concordance effective des attributions et des heures d'ouverture des bureaux correspondants de deux pays limitrophes et situés de part et d'autre de la frontière, qu'il s'agisse de routes, de voies fluviales ou de voies ferrées. L'établissement de bureaux de douane de pays limitrophes en un même endroit et, si la chose est réalisable, dans le même bâtiment, devrait être autant que possible généralisé.

as far as possible, in railway carriages and on boats, stating the charges and duties payable on the chief articles which travellers usually carry, and also a list of the articles the importation of which is prohibited.

C. — Treatment of Goods in Warehouses and Warehousing Charges.

14. It is desirable that States in which such institutions do not already exist should establish or approve the establishment of so called "constructive" and "special" warehouses, which might be used for goods requiring special care on account of their peculiar character.

15. It is desirable that warehouse charges should be drawn up on a reasonable basis so as to be as a rule no more than sufficient to cover general expenses and interest on the capital laid out.

16. It is desirable that all persons having goods in warehouses should be allowed to withdraw damaged goods; the latter should be either destroyed in the presence of the Customs officials or returned to the consignor without the payment of any Customs duties.

D. — Goods shown on the manifest but not landed.

17. It is desirable that the payment of import duties should not be required in the case of goods which, although they are shown on the manifest, are not actually introduced into the country, provided that sufficient evidence of the fact is furnished either by the carrier or by the captain within a time-limit fixed by the Customs authorities.

E. — Co-operation of the services concerned.

18. It is desirable to develop the system of international railway stations and to obtain effective co-operation among the various national organisations established therein.

It would also be advisable to establish the closest possible concordance between the functions and office hours of the corresponding offices of two contiguous countries, whether in the case of roads, rivers or railways. The practice of establishing the Customs offices of contiguous countries in the same place, and, if feasible, even in the same building, should if possible be made general.

vyvěšeny vyhlášky o clech a poplatcích na hlavní druhy předmětů, které obyčejně cestující s sebou vozí, jakož i seznam oněch druhů zboží, jichž dovoz jest zakázán.

C. Zacházení se zbožím ukládaným do skladišť a skladní poplatky.

14. Jest žádoucno, aby státy, kde podobná zařízení ještě nejsou zavedena, zřídily nebo povolily zříditi skladiště zvaná „fiktivní" nebo „zvláštní"; tato zařízení mohou býti povolena pro zboží, jež svou povahou vyžaduje zvláštní péče.

15. Jest žádoucno, aby skladní poplatky ve skladištích byly stanoveny tak přiměřeně, aby zpravidla nepřesahovaly krytí všeobecných výloh a zúrokování uloženého kapitálu.

16. Jest žádoucno, aby osoby, jež mají uloženo zboží ve skladišti, byly oprávněny vyzvednouti si poškozené zboží k tomu cíli, aby bylo buď zničeno v přítomnosti celních úředníků anebo zpět zasláno odesilateli, aniž by bylo z tohoto zboží požadováno clo.

D. Zboží uvedené v manifestu a nedovezené.

17. Jest žádoucno, aby nebylo požadováno dovozní clo na zboží, které, ačkoli bylo uvedeno v manifestu, nebylo skutečně dovezeno do země; dovozce neb kapitán musí ve lhůtě stanovené celními úřady podati o tom dostatečný doklad.

E. Spolupráce v pohraničních službách.

18. Jest žádoucno, aby byl rozšířen systém mezinárodních železničních stanic a aby byla uskutečněna opravdová spolupráce různých státních úřadů, které tam jsou umístěny.

Bylo by rovněž na místě zjednati pokud možno skutečnou shodu pravomoci a úředních hodin protilehlých úřadů obou sousedních zemí ať silničních, poříčních neb železničních. Zřizování celních úřadů sousedních zemí v témže místě a, pokud je to proveditelno, v téže budově, mělo by se co možná zevšeobecniti.

A l'effet de réaliser les recommendations contenues dans la présente section E, il est désirable qu'une Conférence internationale soit réunie, à laquelle participeront des représentants de toutes les administrations et organismes intéressés.

Article 15.

Chacun des Etats contractants s'engage, moyennant des garanties suffisantes de la part des transporteurs et sous réserve des peines de droit en cas de fraude ou d'importation illicite, à autoriser l'acheminement direct et d'office, sans visite douanière à la frontière, des bagages enregistrés, du lieu d'expédition à l'étranger vers un bureau de l'intérieur de son territoire, si ce bureau est qualifié à cet effet. Les Etats publieront la liste des bureaux ainsi qualifiés. Il est entendu que le voyageur aura la faculté de déclarer ses bagages au premier bureau d'entrée.

Article 16.

Les Etats contractants, tout en se réservant tous droits quant à l'économie de leur législation propre en matière d'importation et d'exportation temporaires, s'inspireront, autant que possible des notions exposées à l'annexe du présent article en ce qui touche le régime des marchandises importées ou exportées pour subir un complément de transformation, des objets destinés à figurer dans des expositions d'un caractère public, qu'elles aient un but industriel, commercial, artistique ou scientifique, des appareils et objets d'expériences et de démonstrations, des véhicules de tourisme ou de déménagement, des échantillons, des emballages, des marchandises exportées sous réserve de retour, et de toutes autres espèces similaires.

Annexe à l'article 16.

1. Il est désirable que les dispositions des lois et règlements sur les importations et les exportations temporaires soient simplifiées autant que les circonstances le permettront et qu'elles reçoivent la publicité prévue aux articles 4 et 5 de la présente Convention.

2. Il est désirable que les mesures d'application fassent, autant que possible, l'objet de dispositions générales, afin que toutes personnes ou firmes intéressées puissent en avoir connaissance et en bénéficier.

With a view to carrying out the recommendations contained in the present Section E, it is desirable that an international conference should be convened, in which representatives of all the administrations and organisations concerned should take part.

Article 15.

Each of the Contracting States undertakes, in return for adequate guarantees on the part of the transport agents, and subject to legal penalties in case of fraud or illegal importation, to allow baggage registered from the place of despatch abroad to be forwarded as of right, and without a Customs examination at the frontier, to a non-frontier Customs office in its territory, if such office is qualified for this purpose. The Contracting States shall publish lists of Customs offices thus qualified. It is understood that the traveller will have the choice of declaring his baggage at the first office of entry.

Article 16.

The Contracting States, while reserving all their rights in respect of their own system of law regarding temporary importation and exportation, will be guided as far as possible by the principles laid down in the Annex to this Article as regards the régime to be applied to goods which are imported or exported in order to undergo a manufacturing process, to articles intended for exhibitions of a public character, whether for industrial, commercial, artistic or scientific purposes, to apparatus and articles employed for experiments or demonstrations, to touring vehicles, or furniture vans, to samples, to packing-cases and wrappings, to goods exported subject to an undertaking that they will be returned, and to other goods of a similar kind.

Annex to Article 16.

1. It is desirable that the provisions of laws and regulations relating to temporary importation and exportation shall be simplified as far as circumstances allow, and shall be made public in the manner provided for in Articles 4 and 5 of the present Convention.

2. It is desirable that the measures of application should so far as possible form the subject of general regulations, in order that the persons or firms concerned may be acquainted with and able to take advantage of them.

K provedení doporučení obsažených v této části E je žádoucno, aby byla svolána mezinárodní konference, jíž by se zúčastnili zástupci všech správních úřadů a interesovaných organisací.

Článek 15.

Každý smluvní stát se zavazuje, že povolí, aby zavazadla podaná v zahraničním místě byla odeslána přímo bez celní prohlídky na hranici k celnímu úřadu vnitrozemskému, který je k tomu oprávněn, za dostatečné záruky se strany zasilatelovy a s výhradou zákonných trestů v případě podvodu neb nedovoleného dovozu. Smluvní státy uveřejní seznam celních úřadů k účelu tomu oprávněných. Rozumí se, že cestující bude míti též možnost proclíti svá zavazadla u prvního vstupního úřadu celního.

Článek 16.

Smluvní státy vyhražujíce si veškerá práva co do vlastního zákonodárství ve věcech dočasného dovozu a vývozu, budou říditi se pokud možno zásadami uvedenými v příloze tohoto článku, co se týče režimu pro zboží dovážené neb vyvážené ku zpracování, pro předměty určené pro veřejné výstavy, ať již rázu průmyslového, obchodního, uměleckého nebo vědeckého, pro přístroje a předměty užívané k pokusům a demonstracím, pro cestovní vozidla, nábytkové vozy, vzorky, obaly, zboží vyvážené s výhradou, že bude zpět přivezeno a pro jiné zboží podobného druhu.

Přídavek k článku 16.

1. Jest žádoucno, aby předpisy zákonů a nařízení, vztahující se k dočasnému dovozu a vývozu, byly, pokud to okolnosti dovolí, zjednodušeny a uveřejňovány podle článků 4. a 5. této úmluvy.

2. Jest žádoucno, aby všeobecné předpisy stanovily prováděcí opatření pokud možno tak, aby všechny interesované osoby neb firmy mohly o nich nabýti vědomosti a jich využíti.

3. Il est désirable que les procédés employés pour l'identification des marchandises soient aussi simples que possible, et, à cet effet, il est recommandé:

a) De tenir compte des garanties qui résultent de l'existence sur les objets de marques apposées par les administrations douanières d'autres Etats;

b) D'admettre le système d'identification par voie de modèles ou d'échantillons et aussi par voie de dessins ou de descriptions complètes et détaillées, surtout lorsque l'apposition de marques serait impossible ou présenterait des inconvénients.

4. Il est désirable que les formalités, tant de déclaration que de vérification, puissent être accomplies, non seulement dans les bureaux frontières, mais aussi dans tous bureaux situés à l'intérieur du pays et ayant reçu les attributions nécessaires à cette fin.

5. Il est désirable que des délais suffisants soient accordés pour l'exécution des travaux en vue desquels sont effectuées les importations et les exportations temporaires, qu'il soit tenu compte des circonstances imprévues qui peuvent en retarder l'achèvement et que le délai soit prorogé en cas de besoin.

6. Il est désirable que les garanties soient acceptées sous forme tant de soumissions cautionnées que de versements en numéraire.

7. Il est désirable que les cautionnements soient remboursés ou dégagés dès qu'il aura été satisfait à toutes les obligations qui avaient été contractées.

Article 17.

La présente convention ne porte pas atteinte aux mesures générales ou particulières qu'un Etat contractant serait exceptionnellement obligé de prendre en cas d'évènements graves intéressant la sécurité du pays ou ses intérêts vitaux, étant entendu que le principe de l'équitable traitement du commerce doit toujours être observé dans toute la mesure du possible. Elle ne doit pas davantage préjudicier aux mesures que les Etats contractants pourraient être amenés à prendre pour assurer la santé des hommes, des animaux ou des plantes.

Article 18.

La présente Convention n'impose à aucun des Etats contractants d'obligation qui irait à l'encontre de ses droits et devoirs en tant que Membre de la Société des Nations.

3. It is desirable that the procedure adopted for the identification of goods should be as simple as possible, and that for this purpose:

(a) the guarantee afforded by the presence on the articles of marks affixed by the Customs administrations of other States should be taken into consideration;

(b) the system of identification by specimens or samples, by drawings or by complete and detailed descriptions should be instituted, especially in cases in which the affixing of marks is impossible or offers disadvantages.

4. It is desirable that the formalities in connection both with declaration and verification should be carried out not only in the frontier offices but also in any offices situated in the interior of the country concerned which possess the necessary authority.

5. It is desirable that an adequate time-limit should be allowed for the execution of undertakings which involve temporary importation or exportation, and that due consideration should be given to any unforeseen circumstances which may delay their execution, and the time-limit prolonged in case of need.

6. It is desirable that guarantees should be accepted in the form either of properly secured bonds or of payments in cash.

7. It is desirable that the security given should be refunded or released as soon as all the obligations which had been contracted have been fulfilled.

Article 17.

The present Convention does not prejudice exceptional measures of a general or particular character which a Contracting State may be obliged to take in the event of an emergency affecting the safety or vital interests of the country, it being understood that the principle of the equitable treatment of commerce must be observed to the utmost possible extent. Nor does it prejudice the measures which Contracting States may take to ensure the health of human beings, animals or plants.

Article 18.

The present Convention does not impose upon a Contracting State any obligations conflicting with its rights and duties as a Member of the League of Nations.

3. Jest žádoucno, aby postup, jehož se používá ku zjištění totožnosti zboží, byl co možná nejjednodušší a doporučuje se za tím účelem:

a) aby byly brány v úvahu záruky, jež poskytují známky připojené na zboží celními správami jiných států;

b) aby zaveden byl systém zjišťování totožnosti pomocí modelů nebo vzorků a také pomocí nákresů neb úplných a zevrubných popisů, a to zvláště tam, kde připojení známek jest nemožno nebo obtížno.

4. Jest žádoucno, aby formality, jak při prohlašování, tak při celním ohledání, mohly býti prováděny nejen v pohraničních úřadech, ale i v kterémkoliv úřadě ve vnitrozemí, kterýž by byl k tomu opatřen náležitou pravomocí.

5. Jest žádoucno, aby povolena byla dostatečná lhůta k provedení výkonů, za jichž účelem dochází k dočasnému dovozu neb vývozu, a aby byl vzat zřetel na nepředvídané okolnosti, jež mohou zdržeti jich ukončení, a aby v případě potřeby byla lhůta prodloužena.

6. Jest žádoucno, aby přijímány byly záruky buď v záručních listech nebo v hotovosti.

7. Jest žádoucno, aby záruka byla vrácena neb uvolněna, jakmile budou veškeré převzaté závazky splněny.

Článek 17.

Tato úmluva není na újmu opatřením všeobecného neb zvláštního rázu, které by byl smluvní stát nucen výjimečně učiniti v případech vážných událostí, týkajících se bezpečnosti státu neb životních zájmů země, při čemž se předpokládá, že zásady slušného nakládání s obchodem musí býti dle možnosti vždy dbáno. Úmluva není rovněž na újmu opatřením, která smluvní státy mohou učiniti v zájmu zdraví lidí, zvířat neb rostlin.

Článek 18.

Tato úmluva neukládá žádnému smluvnímu státu závazků, které by se příčily jeho právům a povinnostem jako člena Společnosti národů.

Article 19.

Les engagements souscrits par des Etats contractants en matière de réglementation douanière, en vertu de traités, conventions ou accords, conclus par eux avant la date du 3 novembre 1923, ne sont pas abrogés par suite de la mise en vigueur de la présente Convention.

En raison de cette non-abrogation, les Etats contractants s'engagent, dès que les circonstances le rendront possible et tout au moins au moment de l'expiration de ces accords, à apporter aux engagements ainsi maintenus qui contreviendraient aux dispositions de la présente Convention, toutes modifications destinées à les mettre en harmonie avec elles; étant entendu que cet engagement ne s'applique pas aux stipulations des traités qui ont mis fin à la guerre de 1914—1918, traités auxquels la présente Convention ne saurait porter aucune atteinte.

Article 20.

Conformément à l'article 23 *e* du Pacte de la Société des Nations, tout Etat contractant qui pourra invoquer valablement contre l'application de l'une quelconque des dispositions de la présente Convention, sur tout ou partie de son territoire, une situation économique grave, résultant de dévastations commises sur son sol pendant la guerre 1914—1918, sera considéré comme dispensé temporairement des obligations résultant de l'application de ladite disposition, étant entendu que le principe de l'équitable traitement du commerce, auquel les Etats contractants s'obligent, doit être observé dans toute la mesure possible.

Article 21.

Il est entendu que cette convention ne doit pas être interprétée comme réglant en quoi que ce soit les droits et obligations *inter se* de territoires faisant partie ou placés sous la protection d'un même Etat souverain, que ces territoires pris individuellement soient ou non Etats contractants.

Article 22.

Si un différend surgit entre deux ou plusieurs Etats contractants au sujet de l'interprétation ou de l'application des dispositions de la présente Convention et si ce différend ne peut être réglé, soit directement entre les parties, soit par la voie de tout autre moyen de règlement amiable, les parties au différend

Article 19.

The coming into force of the present Convention will not abrogate the obligations of Contracting States in relation to Customs regulations under Treaties, Conventions or Agreements concluded by them before November 3rd, 1923.

In consideration of such agreements being kept in force, the Contracting States undertake, so soon as circumstances permit, and in any case on the termination of the agreement, to introduce into agreements so kept in force which contravene the provisions of the present Convention the modifications required to bring them into harmony with such provisions; it being understood that this obligation is not applicable to the provisions of the treaties which terminated the war of 1914-1918, and which are in no wise affected by the present Convention.

Article 20.

In conformity with Article 23 (e) of the Covenant of the League of Nations, any Contracting State which can establish a good case against the application of any provision of the present Convention in some or all of its territory, on the ground of the grave economic situation arising out of the acts of devastation perpetrated on its soil during the war of 1914-1918, shall be deemed to be relieved temporarily of the obligations arising from the application of such provision, it being understood that the principle of the equitable treatment of commerce, which is accepted as binding by the Contracting States, must be observed to the utmost possible extent.

Article 21.

It is understood that the present Convention must not be interpreted as regulating in any way rights and obligations *inter se* of territories forming part or placed under the protection of the same sovereign State, whether or not these territories are individually Contracting States.

Article 22.

Should a dispute arise between two or more Contracting States as to the interpretation or application of the provisions of the present Convention, and should such dispute not be settled either directly between the parties or by the employment of any other means of reaching agreement, the parties to the dispute

Článek 19.

Účinnost této úmluvy neruší závazků smluvních států týkajících se celních nařízení nebo předpisů, jež převzaly na základě smluv, úmluv nebo dohod sjednaných před 3. listopadem 1923.

Vzhledem k tomu, že tyto závazky zůstávají v platnosti, zavazují se smluvní státy, že jakmile to okolnosti dovolí a aspoň při uplynutí těchto dohod pozmění ony takto v platnosti zachované závazky, jež by odporovaly ustanovení této úmluvy, tak, aby je uvedly s nimi v soulad; rozumí se, že tento závazek netýká se ustanovení smluv, jimiž byla zakončena válka let 1914 až 1918 a jimž tato úmluva nemůže býti nikterak na újmu.

Článek 20.

V souhlasu s článkem 23 e) paktu Společnosti národů každý smluvní stát, který se může proti použití kteréhokoliv ustanovení této úmluvy na celém svém území nebo jeho části platně dovolávati těžkých hospodářských poměrů, přivoděných zpustošením, způsobeným na jeho půdě během války 1914—1918, bude dočasně osvobozen od závazků plynoucích z použití tohoto ustanovení, při čemž se rozumí, že zásada slušného nakládání s obchodem, která jest pro smluvní státy závaznou, musí býti pokud to jen možno zachovávána.

Článek 21.

Rozumí se, že tato úmluva nesmí býti vykládána tak, že by jakkoli upravovala práva a povinnosti vzájemně oněch území, která tvoří část, neb jsou postavena pod ochranu téhož svrchovaného státu, ať tato území sama o sobě jsou smluvními státy čili nic.

Článek 22.

Vznikne-li spor mezi dvěma nebo více smluvními státy o výklad neb provádění ustanovení této úmluvy a nemůže-li tento spor býti urovnán buď přímo mezi stranami aneb použitím jakéhokoliv jiného prostředku k dosažení smírného řešení, mohou sporné strany dříve, než by se uchýlily k jakémukoliv roz-

pourront, avant de recourir à toute procédure arbitrale ou judiciaire, soumettre le différend, aux fins d'amiable composition, à tout organisme technique que le Conseil de la Société des Nations pourra désigner à cet effet. Cet organisme formulera un avis consultatif après avoir entendu les parties et les avoir, au besoin, réunies.

L'avis consultatif formulé par ledit organisme ne liera pas les parties au différend, à moins qu'il ne soit accepté par chacune d'elles, et les parties conserveront la liberté, soit après avoir recouru à la procédure ci-dessus mentionnée, soit pour remplacer cette procédure, de recourir à toute autre procédure arbitrale ou judiciaire de leur choix, y compris l'instance devant la Cour permanente de Justice internationale, pour toutes matières qui sont de la compétence de la Cour, aux termes de son statut.

Si un différend de la nature précisée à l'alinéa premier du présent article surgit au sujet de l'inteprétation ou de l'application, soit des alinéas 2 ou 3 de l'article 4, soit de l'article 7 de la présente Convention, les Parties devront, à la requête de l'une d'elles, soumettre l'objet du litige à la décision de la Cour permanente de Justice internationale, qu'elles aient ou non, au préalable, recouru à la procédure précisée au paragraphe premier du présent article.

La procédure ouverte devant l'organisme visé ci-dessus ou l'avis formulé par lui, n'entraînera en aucun cas la suspension de la mesure qui fait l'objet du litige; il en sera de même dans le cas d'une instance devant la Cour permanente de Justice internationale, à moins que celle-ci n'en décide autrement aux termes de l'article 41 de son statut.

Article 23.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour, et sera, jusqu'au 31 octobre 1924, ouverte à la signature de tout Etat représenté à la Conférence de Genève, de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat à qui le Conseil de la Société des Nations aura à cet effet, communiqué un exemplaire de la présente Convention.

Article 24.

La présente Convention est sujette à ratification. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera le dépôt

may, before resorting to any arbitral or judicial procedure, submit the dispute, with a view to an amicable settlement, to such technical body as the Council of the League of Nations may appoint for this purpose. This body will give an advisory opinion after hearing the parties and effecting a meeting between them if necessary.

The advisory opinion given by the said body will not be binding upon the parties to the dispute unless it is accepted by all of them, and they are free either after resort to such procedure or in lieu thereof to have recourse to any arbitral or judicial procedure which they may select, including reference to the Permanent Court of International Justice as regards any matters which are within the competence of that Court under its Statute.

If a dispute of the nature referred to in the first paragraph of this Article should arise with regard to the interpretation or application of paragraphs 2 or 3 of Article 4, or Article 7, of the present Convention, the parties shall, at the request of any of them, refer the matter to the decision of the Permanent Court of International Justice, whether or not there has previously been recourse to the procedure prescribed in the first paragraph of this Article.

The adoption of the procedure before the body referred to above or the opinion given by it will in no case involve the suspension of the measures complained of; the same will apply in the event of proceedings being taken before the Permanent Court of International Justice, unless the Court decides otherwise under Article 41 of the Statute.

Article 23.

The present Convention, of which the French and English texts are both authentic, shall bear this day's date, and shall be open for signature until October 31st, 1924, by any State represented at the Conference of Geneva, by any Member of the League of Nations and by any States to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Article 24.

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the League of Nations, who shall notify their

hodčímu neb soudnímu řízení, předložiti spor za účelem smírné dohody technickému sboru, jejž Rada Společnosti národů pro tento účel může ustanoviti. Tento orgán podá poradní posudek, když byl nejprve vyslechl stranu každou zvláště, a v případě potřeby též společně.

Poradní posudek, jejž uvedený orgán podá, nebude závazným pro sporné strany, leda že by byl jimi oběma přijat, a mohou se tyto buď potom, kdy se uchýlily k výše uvedenému řízení aneb na místě tohoto řízení, obrátiti k jakémukoliv jinému rozhodčímu neb soudnímu jednání, které by si zvolily, čítajíc v to projednání před Stálým dvorem mezinárodní spravedlnosti ohledně všech záležitostí, které spadají do působnosti tohoto soudu dle jeho statutu.

Vznikne-li spor povahy zmíněné v prvém odstavci tohoto článku o výkladu nebo použití 2. nebo 3. odstavce čl. 4. neb čl. 7. této úmluvy, musí strany na žádost jedné z nich předložiti předmět sporu k rozhodnutí Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti, ať bylo či nikoliv před tím použito řízení zmíněného v prvním odstavci tohoto článku.

Zahájení řízení před orgánem shora zmíněným nebo posudek jím vydaný nebude míti za následek v žádném případě odklad sporných opatření; totéž platí v případě, kdy řízení bylo zahájeno před Stálým dvorem mezinárodní spravedlnosti, leč by tento dvůr rozhodl jinak dle čl. 41. svého statutu.

Článek 23.

Tato úmluva, jejíž texty francouzský a anglický jsou autentické, bude míti dnešní datum a může býti podepsána až do 31. října 1924 všemi státy zastoupenými na konferenci v Ženevě, všemi členy Společnosti národů a všemi státy, jimž Rada Společnosti národů zašle za tím účelem jeden výtisk této úmluvy.

Článek 24.

Tato úmluva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou odevzdány generálnímu tajemníku Společnosti národů, jenž oznámí jejich převzetí členům Společnosti národů, kteří po-

aux Membres de la Société des Nations signataires de la Convention, ainsi qu'aux autres Etats signataires.

Article 25.

A partir du 31 octobre 1924, tout Etat représenté à la Conférence visée à l'article 23, et non signataire de la Convention, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat auquel le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire, pourra adhérer à la présente Convention.

Cette adhésion s'effectuera au moyen d'un instrument communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, aux fins de dépôt dans les archives du Secrétariat. Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement aux Membres de la Société des Nations, signataires de la Convention, ainsi qu'aux autres Etats signataires.

Article 26.

La présente Convention n'entrera en vigueur qu'après avoir été ratifiée par cinq Puissances. La date de son entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour après la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la cinquième ratification. Ultérieurement, la présente Convention prendra effet, en ce qui concerne chacune des Parties, quatre-vingt-dix jours après la réception de la ratification ou de la notification de l'adhésion.

Conformément aux dispositions de l'article 18 du Pacte de la Société des Nations, le Secrétaire général enregistrera la présente Convention le jour de l'entrée en vigueur de cette dernière.

Article 27.

Un recueil spécial sera tenu par le Secrétaire général de la Société des Nations, indiquant quelles Parties ont signé ou ratifié la présente Convention, y ont adhéré ou l'ont dénoncé. Ce recueil sera constamment ouvert aux Membres de la Société et publication en sera faite aussi souvent que possible, suivant les indications du Conseil.

Article 28.

La présente Convention peut être dénoncée par notification écrite, adressée au Secrétaire général de la Société des Nations. La dénonciation deviendra effective un an après la

receipt to the Members of the League which are signatories of the Convention and to the other signatory States.

Article 25.

After October 31st, 1924, the present Convention may be acceded to by any State represented at the Conference referred to in Article 23 which has not signed the Convention, by any Member of the League of Nations, or by any State to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Accession shall be effected by an instrument communicated to the Secretary-General of the League of Nations to be deposited in the archives of the Secretariat. The Secretary-General shall at once notify such deposit to all the Members of the League of Nations signatories of the Convention and to the other signatory States.

Article 26.

The present Convention will not come into force until it has been ratified by five Powers. The date of its coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the fifth ratification. Thereafter, the present Convention will take effect in the case of each Party ninety days after the receipt of its ratification or of the notification of its accession.

In compliance with the provisions of Article 18 of the Covenant of the League of Nations, the Secretary-General will register the present Convention upon the day of its coming into force.

Article 27.

A special record shall be kept by the Secretary-General of the League of Nations showing which of the Parties have signed, ratified, acceded to or denounced the present Convention. This record shall be open to the Members of the League at all times; it shall be published as often as possible, in accordance with the directions of the Council.

Article 28.

The present Convention may be denounced by an instrument in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations. The denunciation shall become effective one

depsali úmluvu, jakož i ostatním signatárním státům.

Článek 25.

Po 31. říjnu 1924 může k této úmluvě přistoupiti každý stát zastoupený na konferenci zmíněné v článku 23., který nepodepsal úmluvu, každý člen Společnosti národů a každý stát, jemuž Rada Společnosti národů zaslala za tím účelem výtisk úmluvy.

Přistoupení toto bude provedeno listinou zaslanou generálnímu tajemníku Společnosti národů k uložení v archivu sekretariátu. Generální tajemník zpraví o tomto uložení ihned všechny členy Společnosti národů, již podepsali úmluvu, jakož i ostatní signatární státy.

Článek 26.

Tato úmluva nabude účinnosti teprve, až bude ratifikována pěti mocnostmi. Dnem účinnosti bude devadesátý den po převzetí páté ratifikace generálním tajemníkem Společnosti národů. Později počne tato úmluva míti účinnost, pokud jde o tu kterou stranu, devadesátým dnem po převzetí ratifikační listiny neb oznámení o přístupu.

Ve smyslu ustanovení článku 18. paktu Společnosti národů generální tajemník zapíše tuto úmluvu do rejstříku dnem, kdy vstoupí v účinnost.

Článek 27.

Generální tajemník Společnosti národů povede zvláštní záznam o tom, které strany tuto úmluvu podepsaly, nebo ratifikovaly, které k ní přistoupily neb ji vypověděly. Tento záznam bude stále vyložen k nahlédnutí členům Společnosti a bude uveřejňován co nejčastěji podle pokynů Rady.

Článek 28.

Tato úmluva může býti vypovězena písemným oznámením adresovaným generálnímu tajemníku Společnosti národů. Výpověď nabude platnosti za rok po převzetí vý-

date de sa réception par le Secrétaire général et n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat dénonçant.

Le Secrétaire général de la Société des Nations portera à la connaissance de chacun des Membres de la Société des Nations signataires de la Convention ou adhérents à la Convention et des autres Etats signataires ou adhérents toute dénonciation reçue par lui.

Article 29.

Tout Etat signataire ou adhérent de la présente Convention peut déclarer, soit au moment de sa signature, soit au moment de sa ratification ou de son adhésion, que son acceptation de la présente Convention n'engage pas, soit l'ensemble, soit tel de ses protectorats, colonies, possesions ou territoires d'outre-mer soumis à sa souveraineté ou à son autorité, et peut, ultérieurement et conformément à l'article 25, adhérer séparément au nom de l'un quelconque de ses protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer, exclus par cette déclaration.

La dénonciation pourra également s'effectuer séparément pour tout protectorat, colonie, possession ou territoire d'outre-mer; les dispositions de l'article 28 s'appliqueront à cette dénonciation.

Article 30.

Le Conseil de la Société des Nations est prié de considérer l'opportunité de réunir une Conférence à fin de revision de la présente Convention, si un tiers des Etats contractants en fait la demande.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

FAIT à Genève, le trois novembre mil neuf cent vingt-trois, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera remise à tous les Etats représentés à la Conférence.

year after the date of the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General, and shall operate only in respect of the Member of the League of Nations or State which makes it.

The Secretary-General of the League of Nations shall notify the receipt of any such denunciations to all the Members of the League of Nations signatories of or adherents to the Convention and to the other signatory or adherent States.

Article 29.

Any State signing or adhering to the present Convention may declare, at the moment either of its signature, ratification or accession, that its acceptance of the present Convention does not include any or all of its colonies, overseas possessions, protectorates, or overseas territories under its sovereignty or authority and may subsequently adhere, in conformity with the provisions of Article 25, on behalf of any such colony, overseas possession, protectorate or territory excluded by such declaration.

Denunciation may also be made separately in respect of any such colony, overseas possession, protectorate or territory, and the provisions of Article 28 shall apply to any such denunciation.

Article 30.

The Council of the League of Nations is requested to consider the desirability of summoning a Conference for the purpose of revising the present Convention if requested by one-third of the Contracting States.

In faith whereof the above-named Plenipotentiaries have signed the present Convention.

DONE at Geneva, the third day of November one thousand nine hundred and twenty-three in a single copy which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all the States represented at the Conference.

ALLEMAGNE	WILLY ERNST	GERMANY
AUTRICHE	E. PFLÜGL	AUSTRIA

povědní listiny generálním tajemníkem a bude míti účinek pouze pro toho člena Společnosti národů neb pro ten stát, který ji učinil.

Generální tajemník Společnosti národů oznámí převzetí každé výpovědi všem členům Společnosti národů, kteří úmluvu podepsali neb k ní přistoupili a všem ostatním státům signatárním neb k úmluvě přistoupivším.

Článek 29.

Každý stát, který tuto úmluvu podepsal neb k ní přistoupil, může prohlásiti buď při podpisu, při ratifikaci neb přístupu k úmluvě, že přijetí této úmluvy nezavazuje buď všechny nebo některé z jeho protektorátů, kolonií, držav nebo území zámořských, podléhajících jeho svrchovanosti nebo pravomoci, a může později přistoupiti k úmluvě v souhlasu s ustanovením čl. 25. odděleně za kterýkoliv takový protektorát, kolonii, državu neb území zámořské vyjmuté takovým prohlášením.

Výpověď může rovněž býti dána odděleně pro kterýkoliv protektorát, kolonii, državu neb území zámořské; pro takovou výpověď platí ustanovení čl. 28.

Článek 30.

Rada Společnosti národů se žádá, aby uvažovala o tom, bylo-li by vhodno svolati konferenci za účelem revise této úmluvy, když o to požádá třetina smluvních států.

Čemuž na svědomí podepsali výše jmenovaní plnomocníci tuto úmluvu.

Dáno v Ženevě, dne třetího listopadu, roku tisícího devítistého dvacátého třetího v jediném exempláři, který bude uschován v archivu sekretariátu Společnosti národů; všechny státy zastoupené na konferenci obdrží po jednom ověřeném opisu.

NĚMECKO WILLY ERNST

RAKOUSKO E. PFLÜGL

BELGIQUE	J. BRUNET A. JANSSEN	BELGIUM
BRÉSIL	J. A. BARBOZA CARNEIRO	BRAZIL
EMPIRE BRITANNIQUE	H. LLEWELLYN SMITH	BRITISH EMPIRE
UNION SUD-AFRICAINE	H. LLEWELLYN SMITH	UNION OF SOUTH AFRICA
AUSTRALIE	C. A. B. CAMPION	AUSTRALIA
NOUVELLE-ZÉLANDE	J. ALLEN I hereby declare that my signature includes the Mandated Territory of Western Samoa[1].	NEW ZEALAND
INDE	HARDINGE OF PENSHURST	INDIA
BULGARIE	D. MIKOFF	BULGARIA
CHILI	JORGE BUCHANAN	CHILE
CHINE	J. R. LOUTSENGTSIANG	CHINA
DANEMARK	A. OLDENBURG	DENMARK
EGYPTE	T. C. MACAULAY A. ABDEL KHALEK	EGYPT
ESPAGNE	EMILIO DE PALACIOS	SPAIN
FINLANDE	NIILO A. MANNIO URHO TOIVOLA	FINLAND
FRANCE	E. BOLLEY	FRANCE
GRÈCE	V. COLOCOTRONIS D. CAPSALI	GREECE
HONGRIE	F. DE PARCHER	HUNGARY
ITALIE	CARLO PUGLIESI	ITALY
JAPON	Y. SUGIMURA	JAPAN

Traduction:

[1] Je déclare par la présente que ma signature engage le territoire sous mandat du Samoa occidental.

BELGIE	J. BRUNET A. JANSSEN
BRAZILIE	J. A. BARBOZA CARNEIRO
BRITSKÁ ŘÍŠE	H. LLEWELLYN SMITH
JIHOAFRICKÁ UNIE	H. LLEWELLYN SMITH
AUSTRALIE	C. A. B. CAMPION
NOVÝ ZÉLAND	J. ALLEN

Prohlašuji, že můj podpis zavazuje zároveň mandátní území Západní Samoe.

INDIE	HARDINGE OF PENSHURST
BULHARSKO	D. MIKOFF
CHILE	JORGE BUCHANAN
ČÍNA	J. R. LOUTSENGTSIANG
DÁNSKO	A. OLDENBURG
EGYPT	T. C. MACAULAY A. ABDEL KHALEK
ŠPANĚLSKO	EMILIO DE PALACIOS
FINSKO	NIILO A. MANNIO URHO TOIVOLA
FRANCIE	E. BOLLEY
ŘECKO	V. COLOCOTRONIS D. CAPSALI
MAĎARSKO	F. DE PARCHER
ITALIE	CARLO PUGLIESI
JAPONSKO	Y. SUGIMURA

LITHUANIE	DOBKEVICIUS Dr. P. KARVELIS	LITHUANIA
LUXEMBOURG	CH. G. VERMAIRE	LUXEMBURG
PROTECTORAT FRANÇAIS DU MAROC	P. SERRA	FRENCH PROTECTORATE OF MOROCCO
NORVÈGE	FRIDTJOF NANSEN	NORWAY
PARAGUAY	R. V. CABALLERO	PARAGUAY
PAYS-BAS		THE NETHERLANDS

Me référant à l'art. 29 de la Convention, je déclare que le Gouvernement Néerlandais, tout en n'acceptant la Convention que pour le Royaume en Europe, n'écarte pas d'une manière catégorique son adhésion en ce qui concerne les territoires d'outre-mer, mais que le Gouvernement diffère cette adhésion et se réserve d'adhérer ultérieurement soit pour l'ensemble, soit pour l'un ou l'autre de ses territoires d'outre-mer[1].

E. MENTEN

Pays-Bas. Pour les territoires d'outre-mer: Indes Néerlandaises, Surinam et Curaçao[2].

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK

POLOGNE	J. MODZELEWSKI	POLAND
PORTUGAL	A. M. BARTHOLOMEU FERREIRA	PORTUGAL
ROUMANIE		ROUMANIA

Au nom du Gouvernement Royal de Roumanie je fais les mêmes réserves formulées par les différents Gouvernements, — insérées à l'art. 6 du Protocole, — et j'explique que le Gouvernement Royal entend que l'art. 22 de la Convention confère le droit de recourir à la procédure prévue dans ledit article aux seules Hautes Parties contractantes, — pour des questions d'ordre général, — les simples particuliers ne pouvant saisir que les instances judiciaires nationales en cas de désaccord avec les autorités du Royaume[3].

N. P. COMNÈNE

ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES	RADMILO BOUYDITCH Dr. VALDEMAR LOUNATCHEK	KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES
SIAM	PHYA SANPAKITCH PREECHA	SIAM
SUÈDE	HJ. BRANTING	SWEDEN
SUISSE	HÄUSERMANN E. LEUTÉ	SWITZERLAND

Translation:

[1] With reference to Article 29 of the Convention, I have the honour to declare that, although the Netherlands Government only accepts the Convention in respect of its European territories, it does not definitely refuse its adhesion as regards its overseas possessions. The Netherlands Government wishes, however, to postpone such adhesion, and reserves the right subsequently to adhere in respect of all or any of its overseas possessions.

[2] Netherlands. For the overseas territories: Netherlands Indies, Surinam and Curacao.

[3] On behalf of the Royal Roumanian Government, I make the same reservations as those formulated by the other Governments and inserted in Article 6 of the Protocol, and I would add that the Royal Government understands that Article 22 of the Convention confers the right to have recourse to the procedure provided for in this Article for questions of a general nature solely on the High Contracting Parties, private persons being only entitled to appeal to their own judicial authorities in case any dispute arises with the authorities of the Kingdom.

LITVA	DOBKEVICIUS Dr. P. KARVELIS
LUCEMBURSKO	CH. G. VERMAIRE
FRANCOUZSKÝ PROTEKTORÁT MAROKO	P. SERRA
NORSKO	FRIDTJOF NANSEN
PARAGUAY	R. V. CABALLERO

NIZOZEMSKO

Odvolávaje se na článek 29 Úmluvy prohlašuji, že vláda nizozemská přijímajíc úmluvu toliko za království v Evropě, zásadně neodmítá sice svého přístupu za zámořská území, že však vláda odkládá tento přístup a vyhrazuje si přistoupiti později buď za všechna nebo za některé ze zámořských území.

E. MENTEN

Nizozemsko. Za zámořská území: Nizozemskou Indii, Surinam a Curaçao.

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK

POLSKO	J. MODZELEWSKI
PORTUGALSKO	A. M. BARTHOLOMEU FERREIRA

RUMUNSKO

Jménem královské rumunské vlády činím tytéž výhrady, které vyjádřily různé vlády, jak uvedeno v článku 6. Protokolu a poznamenávám, že královská vláda vykládá si článek 22. Úmluvy v tom smyslu, že přiznává se jím právo použíti postupu uvedeného ve jmenovaném článku toliko vysokým smluvním stranám pro otázky všeobecného rázu, kdežto soukromé osoby v případě sporu s královskými úřady mohou se dovolávati pouze domácích soudů.

N. P. COMNÈNE

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ	RADMILO BOUYDITCH Dr. VALDEMAR LOUNATCHEK
SIAM	PHYA SANPAKITCH PREECHA
ŠVÉDSKO	HJ. BRANTING
ŠVÝCARSKO	HÄUSERMANN E. LEUTÉ

TCHÉCOSLOVAQUIE	J. DVOŘÁČEK D. SCHÖNBACH	CZECHOSLOVAKIA
RÉGENCE DE TUNIS (PROTECTORAT FRANÇAIS)	ODE	REGENCY OF TUNIS (FRENCH PROTECTORATE)
URUGUAY	E. E. BUERO	URUGUAY

Protocole de la Convention Internationale pour la simplification des formalités douanières.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, pour la simplification des formalités douanières, conclue à la date de ce jour, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

1. Il est entendu que les obligations qui résultent, pour les Etats contractants, de la Convention ci-dessus visée, n'affectent en aucune façon celles qu'ils ont contractées ou pourront contracter à l'avenir, conformément à des traités ou accords internationaux visant à sauvegarder la santé des hommes, des animaux ou des plantes (notamment la Convention internationale de l'opium), ou destinés à défendre la moralité publique ou ayant pour objet la sécurité internationale.

2. En ce qui concerne l'application de l'article 3, l'engagement souscrit par le Canada ne lie que le Gouvernement fédéral sans engager les Gouvernements des Provinces auxquels la constitution canadienne donne le pouvoir d'interdire ou de restreindre, sur leur territoire, l'importation de certains produits.

3. En ce qui concerne l'application des articles 4 et 5, l'adhésion du Brésil et du Canada n'implique, pour ces Etats, la responsabilité du Gouvernement fédéral, en matière d'exportation, que dans la mesure où il prend lui-même des dispositions tarifaires ou réglementaires visées aux dits articles, sans qu'il puisse assumer aucune responsabilité en ce qui concerne les dispositions de même ordre prises par les Etats ou Provinces en vertu des droits que la Constitution du pays leur confère.

4. En ce qui concerne l'application de l'article 4 et du second alinéa de l'article 5, l'engagement souscrit par l'Allemagne n'implique pas l'obligation de publier certaines taxes minimes qu'elle perçoit ou certaines formalités spéciales qu'elle applique, les-

Protocol to the International Convention relating to the simplification of Customs formalities.

At the moment of signing the Convention of to-day's date relating to the simplification of Customs formalities, the undersigned, duly authorised, have agreed as follows:

1. It is understood that the obligations of the Contracting States under the Convention referred to above do not in any way affect those which they have contracted or may in future contract under international treaties or agreements relating to the preservation of the health of human beings, animals or plants (particularly the International Opium Convention), the protection of public morals or international security.

2. As regards the application of Article 3, the obligation accepted by Canada binds only the Federal Government and not the Provincial Governments, which, under the Constitution, possess the power of prohibiting or restricting the importation of certain products into their territories.

3. As regards the application of Articles 4 and 5, the acceptance of these Articles by Brazil and Canada only involves, in the case of these States, the responsibility of the Federal Government to the extent to which the measures relating to tariffs or regulations referred to in those Articles are taken by itself, and without its assuming any responsibility as regards such measures taken by the States or Provinces under rights conferred on them by the Constitution of the country.

4. In regard to the application of Article 4 and of the second paragraph of Article 5, the undertaking entered into by Germany does not entail any obligation on her part to publish certain trifling taxes which she collects or certain special formalities which she ap-

ČESKOSLOVENSKO	J. DVOŘÁČEK Dr. SCHÖNBACH
VLADAŘSTVÍ TUNISU (FRANCOUZSKÝ PROTEKTORÁT)	CDE
URUGUAY	E. BUERO

Protokol k mezinárodní úmluvě o zjednodušení celních formalit.

V okamžiku podepsání smlouvy o zjednodušení celních formalit, dnešního dne uzavřené, usnesli se podepsaní náležitě oprávněni, jak následuje:

1. Rozumí se, že závazky smluvních států plynoucí ze shora zmíněné úmluvy nikterak se nedotýkají oněch, které smluvní státy učinily nebo budoucně učiní mezinárodními smlouvami nebo dohodami vztahujícími se na zachování lidského zdraví, zdraví zvířat neb rostlin (zejména mezinárodní opiové úmluvy) nebo na ochranu veřejné morálky neb mezinárodní bezpečnosti.

2. Ohledně provádění čl. 3. závazek přijatý Kanadou zavazuje toliko federální vládu, nikoliv však krajové vlády, které dle ústavy mohou zakázati neb omeziti dovoz některých produktů na své území.

3. Ohledně provádění čl. 4. a 5. zavazují se federální vlády Brazilie a Kanady pouze pokud se týče opatření vztahujících se na vývozní tarify nebo předpisy o vývozu uvedené ve zmíněných článcích, aniž by přijímaly zodpovědnosti ohledně opatření téhož druhu, učiněných státy nebo provinciemi na základě práv, jež byly jim uděleny ústavou.

4. Ohledně provádění čl. 4. a 2. odst. čl. 5. závazek Německa neobsahuje povinnost, uveřejňovati některé nepatrné dávky, jež vybírá aneb některé zvláštní formality, jichž používá, které neuložilo samo, nýbrž federální státy neb některé z místních úřadů.

quelles ne sont pas édictées par elle, mais instituées par l'un quelconque des Etats fédérés ou par une autorité locale quelconque.

5. Pour l'application de l'article 11, les Etats contractants reconnaissent que les règles établies par eux constituent des garanties minima qui pourront être réclamées par tous les Etats contractants, mais n'excluent pas l'extension ou l'adaptation desdites règles dans des accords bilatéraux ou autres, que lesdits Etats institueraient volontairement entre eux.

6. Etant donné les conditions spéciales dans lesquelles ils se trouvent, les Gouvernements d'Espagne, de Finlande, de Pologne et de Portugal ont déclaré qu'ils se réservent la faculté d'excepter, lors de la ratification, l'article 10, et qu'ils ne s'obligent à appliquer ledit article qu'après une période de cinq ans à dater de ce jour.

Une déclaration analogue a été faite par les Gouvernements d'Espagne, de Grèce et de Portugal en ce qui concerne le 8° de l'article 11 de la Convention et par les Gouvernements d'Espagne et de Portugal à l'égard du 3° du même article. Le Gouvernement polonais a fait une déclaration semblable au sujet de l'application de l'ensemble de cet article, à l'exception des 1°, 2°, 4°, 5°, 7° et 9°, aux prescriptions desquels il accepte de se conformer dès la mise en vigueur, en ce qui le concerne, de ladite Convention.

Les autres Etats contractants, en déclarant qu'ils acceptent les réserves ainsi formulées, stipulent qu'ils ne seront eux-mêmes liés, pour les matières qui en font l'objet, à l'égard des Etats qui en bénéficient, que lorsque l'application des stipulations ainsi différées sera, de la part desdits Etats, devenue effective.

Les exceptions formulées ultérieurement par d'autres gouvernements au moment de leur ratification ou de leur adhésion, en ce qui concerne l'article 10, l'article 11 ou des dispositions particulières de ces articles, seront admises, pour la durée visée au premier alinéa et dans les conditions mentionnées au troisième alinéa ci-dessus, si le Conseil de la Société des Nations en décide ainsi, après consultation de l'organe technique prévu à l'article 22 de la Convention.

Le présent Protocole aura la même force, valeur et durée que la Convention conclue à la date de ce jour et dont il doit être considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Protocole.

plies, but which are not imposed by her but by Federal States or by local authorities.

5. As regards the application of Article 11, the Contracting States recognise that the rules which they have established constitute the minimum guarantees which all the Contracting States may claim, and do not exclude the voluntary extension or adaptation of such rules by bilateral or other agreements voluntarily concluded between the said States.

6. In view of the special circumstances in which they are placed, the Governments of Spain, Finland, Poland and Portugal have stated that they reserve the right of excepting Article 10 at the time of ratification and that they will not be bound to apply the said Article until after a period of five years from this day.

A similar declaration has been made by the Governments of Spain, Greece and Portugal in respect of paragraph 8 of Article 11 of the Convention, and by the Governments of Spain and Portugal in respect of paragraph 3 of the same Article. The Government of Poland has made a similar declaration in respect of the application of the whole of the same Article, with the exception of paragraphs 1, 2, 4, 5, 7 and 9, which it agrees to apply as from the coming into force in its own case of the said Convention.

The other Contracting States, while stating their acceptance of the reserves so formulated, declare that they will not be bound, in regard to the States which have made the said reserves, as regards the matters to which they relate, until the provisions in question are applied by the said States.

Any exceptions which may subsequently be formulated by other Governments, at the time of their ratification or accession, with reference to Article 10, Article 11, or any particular provisions of those Articles, shall be accepted, for the period referred to in the first paragraph above, and subject to the conditions laid down in the third paragraph, if the Council of the League of Nations so decides after consulting the technical body mentioned in Article 22 of the Convention.

The present Protocol will have the same force, effect and duration as the Convention of today's date, of which it is to be considered as an integral part.

In faith wherof the above-named Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

5. K provádění čl. 11. smluvní státy uznávají, že pravidla jimi stanovená tvoří minimální záruky, kterých mohou se dožadovati všechny smluvní státy, ale nevylučují rozšíření aneb přizpůsobení těchto pravidel v úmluvách dvoustranných neb jiných, které by řečené státy sjednaly dobrovolně mezi sebou.

6. Vzhledem ku zvláštním okolnostem, ve kterých se nacházejí, prohlásily vlády španělská, finská, polská a portugalská, že si vyhrazují právo vyloučiti při ratifikaci úmluvy článek 10. a že se zavazují k provádění řečeného článku teprve v době pěti let od toho dne.

Obdobné prohlášení učinily vlády španělska, Řecka a Portugalska ohledně 8. bodu čl. 11. úmluvy, a vlády Španělska a Portugalska ohledně bodu 3. téhož článku. Vláda polská učinila obdobné prohlášení ohledně provádění celého tohoto článku s výjimkou bodů 1, 2, 4, 5, 7 a 9, jichž ustanovení bude, pokud se jí týče, prováděti ihned po uvedení v platnost zmíněné úmluvy.

Ostatní smluvní státy prohlašují, že přijímají výhrady takto vyjádřené a že budou vázány vůči státům, které zmíněné výhrady učinily pokud se týče věcí, ku kterým se tyto vztahují, teprve až v úvahu přicházející ustanovení jmenovanými státy takto odložená budou jimi skutečně prováděna.

Každá výminka, která by dodatečně jinými vládami byla učiněna při ratifikaci nebo při vstupu k úmluvě, pokud by se týkala článku 10. neb 11. neb zvláštních ustanovení těchto článků, bude připuštěna pro dobu zmíněnou v prvém odstavci za podmínek obsažených v odstavci třetím, rozhodne-li tak Rada Společnosti národů po slyšení technického sboru, o němž jedná čl. 22. úmluvy.

Tento protokol bude míti tutéž platnost, účinnost a trvání jako úmluva sjednaná dnešního dne, za jejíž nerozlučitelnou část bude považována.

Čemuž na svědomí podepsali shora uvedení plnomocníci tuto úmluvu.

FAIT à Genève, le trois novembre mil neuf cent vingt-trois, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera remise à tous les Etats représentés à la Conférence.

DONE at Geneva, the third day of November one thousand nine hundred and twenty-three in a single copy which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all the States represented at the Conference.

ALLEMAGNE	WILLY ERNST	GERMANY
AUTRICHE	E. PFLÜGL	AUSTRIA
BELGIQUE	J. BRUNET A. JANSSEN	BELGIUM
BRÉSIL	J. A. BARBOZA CARNEIRO	BRAZIL
EMPIRE BRITANNIQUE	H. LLEWELLYN SMITH	BRITISH EMPIRE
UNION SUD-AFRICAINE	H. LLEWELLYN SMITH	UNION OF SOUTH AFRICA
AUSTRALIE	C. A. B. CAMPION	AUSTRALIA
NOUVELLE-ZÉLANDE	J. ALLEN	NEW ZEALAND

I hereby declare that my signature includes the Mandated Territory of Western Samoa[1].

INDE	HARDINGE OF PENSHURST	INDIA
BULGARIE	D. MIKOFF	BULGARIA
CHILI	JORGE BUCHANAN	CHILE
CHINE	J. R. LOUTSENGTSIANG	CHINA
DANEMARK	A. OLDENBURG	DENMARK
EGYPTE	T. C. MACAULAY A. ABDEL KHALEK	EGYPT
ESPAGNE	EMILIO DE PALACIOS	SPAIN
FINLANDE	NIILO A. MANNIO URHO TOIVOLA	FINLAND
FRANCE	E. BOLLEY	FRANCE
GRÈCE	V. COLOCOTRONIS D. CAPSALI	GREECE

Traduction:

[1] Je déclare par la présente que ma signature engage le territoire sous mandat du Samoa occidental.

Dáno v Ženevě, dne třetího listopadu roku tisícího devítistého dvacátého třetího v jediném exempláři, který bude uložen v archivu sekretariátu Společnosti národů; všechny státy zastoupené na konferenci obdrží po jednom ověřeném opisu.

NĚMECKO	WILLY ERNST
RAKOUSKO	E. PFLÜGL
BELGIE	J. BRUNET A. JANSSEN
BRAZILIE	J. A. BARBOZA CARNEIRO
BRITSKÁ ŘÍŠE	H. LLEWELLYN SMITH
JIHOAFRICKÁ UNIE	H. LLEWELLYN SMITH
AUSTRALIE	C. A. B. CAMPION
NOVÝ ZÉLAND	J. ALLEN

Prohlašuji, že můj podpis zavazuje zároveň mandátní území Západní Samoe.

INDIE	HARDINGE OF PENSHURST
BULHARSKO	D. MIKOFF
CHILE	JORGE BUCHANAN
ČÍNA	J. R. LOUTSENGTSIANG
DÁNSKO	A. OLDENBURG
EGYPT	T. C. MACAULAY A. ABDEL KHALEK
ŠPANĚLSKO	EMILIO DE PALACIOS
FINSKO	NIILO A. MANNIO URHO TOIVOLA
FRANCIE	E. BOLLEY
ŘECKO	V. COLOCOTRONIS D. CAPSALI

HONGRIE	F. DE PARCHER	HUNGARY
ITALIE	CARLO PUGLIESI	ITALY
JAPON	Y. SUGIMURA	JAPAN
LITHUANIE	DOBKEVICIUS Dr. P. KARVELIS	LITHUANIA
LUXEMBOURG	CH. G. VERMAIRE	LUXEMBURG
PROTECTORAT FRANÇAIS DU MAROC	P SERRA	FRENCH PROTECTORATE OF MOROCCO
NORVÈGE	FRIDTJOF NANSEN	NORWAY
PARAGUAY	R. V. CABALLERO	PARAGUAY
PAYS-BAS		THE NETHERLANDS

Avec la réserve indiquée à la Convention[1].

E. MENTEN

Pour le territoire d'outre-mer du Royaume: Indes Néerlandaises, Surinam et Curaçao[2].

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK

POLOGNE	J. MODZELEWSKI	POLAND
PORTUGAL	A. M. BARTHOLOMEU FERREIRA	PORTUGAL
ROUMANIE		ROUMANIA

Sous les réserves et explications mentionnées en signant la Convention[3].

N. P. COMNÈNE

ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES	RADMILO BOUYDITCH Dr. VALDEMAR LOUNATCHEK	KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES
SIAM	PHYA SANPAKITCH PREECHA	SIAM
SUÈDE	HJ. BRANTING	SWEDEN
SUISSE	HÄUSERMANN E. LEUTÉ	SWITZERLAND
TCHÉCOSLOVAQUIE	J. DVOŘÁČEK D. SCHÖNBACH	CZECHOSLOVAKIA
RÉGENCE DE TUNIS (PROTECTORAT FRANÇAIS)	ODE	REGENCY OF TUNIS (FRENCH PROTECTORATE)
URUGUAY	E. E. BUERO	URUGUAY

Translation:

[1] Subject to the reservation indicated in the Convention.

[2] For the overseas territories of the Kingdom: Netherlands Indies, Surinam and Curaçao.

[3] Subject to the reservations made and explanations given when the Convention was signed.

MAĎARSKO	F. DE PARCHER
ITALIE	CARLO PUGLIESI
JAPONSKO	Y. SUGIMURA
LITVA	DOBKEVICIUS Dr. P. KARVELIS
LUCEMBURSKO	CH. G. VERMAIRE
FRANCOUZSKÝ PROTEKTORÁT MAROCO	P. SERRA
NORSKO	FRIDTJOF NANSEN
PARAGUAY	R. V. CABALLERO
NIZOZEMSKO	

S výhradou uvedenou v Úmluvě.

E. MENTEN

Za zámořská území království: Nizozemskou Indii, Surinam a Curaçao.

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK

POLSKO	J. MODZELEWSKI
PORTUGALSKO	A. M. BARTHOLOMEO FERREIRA
RUMUNSKO	

S výhradami a vysvětlivkami zmíněnými při podpisu Úmluvy.

N. P. COMNÈNE

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ	RADMILO BOUYDITCH Dr. VALDEMAR LOUNATCHEK
SIAM	PHYA SANPAKITCH PREECHA
ŠVÉDSKO	HJ. BRANTING
ŠVÝCARSKO	HÄUSERMANN E. LEUTÉ
ČESKOSLOVENSKO	J. DVOŘÁČEK Dr. SCHÖNBACH
VLADAŘSTVÍ TUNISU (FRANCOUZSKÝ PROTEKTORÁT)	ODE
URUGUAY	E. BUERO

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU I PROTOKOL A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 14. LEDNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO SEDMÉHO.

L. S.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
A. ŠVEHLA v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina československé republiky byla uložena ve smyslu čl. 24. dne 10. února 1927 u generálního tajemníka Společnosti národů, tak že dle článku 26. úmluva nabude pro Československou republiku mezinárodní působnosti dnem 11. května 1927.

Úmluvou jsou vázány tyto státy: Německo od 1. srpna 1925, Rakousko od 11. září 1924, Belgie od 4. října 1924, Britská Říše od 29. srpna 1924, Soustátí Australské od 13. března 1925 s výjimkou Norfolku, Papuy a území pod mandátem Nové Guiney, Jihoafrická Unie od 29. srpna 1924, Nový Zéland od 29. srpna 1924, Indie od 13. března 1925, Bulharsko od 10. prosince 1926, Čína od 23. února 1926, Dánsko od 17. května 1924, Egypt od 23. března 1925, Francie od 13. září 1926, Maďarsko od 23. února 1926, Italie od 13. června 1924, Norsko od 7. září 1926, Nizozemí (Nizozemská Indie, Surinam a Curaçao) od 30. května 1925, Rumunsko od 23. prosince 1925, Siam od 19. května 1925, Švédsko od 12. února 1926, Švýcarsko od 3. ledna 1927, Protektorát republiky Francouzské v Maroku od 8. listopadu 1926, Vladařství Tunisu (Francouzský protektorát) od 8. listopadu 1926.

Přistoupila dále a je vázána úmluvou: Persie dne 8. května 1925.

Dr. Beneš v. r.

Státní tiskárna v Praze.